

DOMNILOR, NOI VREM SĂ-L VEDEM PE ISUS

Victoria - Columbia Britanică

Mulțumesc, frate Roy. Consider un privilegiu să fiu în seara aceasta în orașul acesta minunat, împreună cu voi, niște creștini străini și călători pe acest pământ. Noi căutăm un Oraș al cărui ziditor este Dumnezeu, și susținem că suntem sămânța împărătească a lui Avraam. Cei ce sunt din Hristos, sunt sămânța lui Avraam și moștenitori împreună cu El, prin făgăduință.

Vă aduc salutări de la alți creștini din jurul lumii și sunt sigur că în seara aceasta ar fi vrut să fie și ei aici cu noi toți, pentru serviciul de rugăciune. Așteptăm însă timpul când vom fi împreună pentru serviciul de închinare când Îl vom încorona ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor.

Am înțeles că am sosit aici chiar în timpul când unele organizații au pregătit o convenție. Îmi pare rău că am ajuns în acest timp, pentru că știu cum vă simțiți. Știu cum se simt ei când se întâmplă ceva ca aceasta chiar în timp ce ei au o convenție, dar aceasta a fost singura ocazie ca eu și fratele Eddie Byskal să venim aici. Din cauza aceasta, ei au aranjat ca aceste întâlniri să fie așa de puține, doar trei, apoi ne vom vedea de drum mai departe.

Nădăjduim că Dumnezeu va binecuvânta aceste întâlniri și credem că ei vor avea una din cele mai mari adunări sau convenții cum le numesc. Credem că Dumnezeu va fi cu ei și îi va ajuta.

Este bine să călătorești pretutindeni și să-i vezi pe toți copiii Domnului. Eu nu am mai fost niciodată pe insula aceasta. Noi tocmai am lăsat în urmă Port Alberni,

unde ne-am întâlnit cu prietenii noștri indieni și cu mulți alți albi, și am avut un timp minunat în cele trei zile cât am stat împreună. Eu am plănuit să vin primăvara trecută, dar nu am reușit să vin din cauza exploziei unei puști cu care împușcam niște ținte.

Eu am avut o armă care nu a fost calibrată cum trebuie, și care mi-a explodat în față, așa că am fost aproape orb și surd timp de câteva zile. A fost destul de rău. După cum arăta, ar fi trebuit să-mi explodeze tot trupul de la mijloc în sus. A fost o presiune de vreo șase mii opt sute de livre care a venit spre fața mea, în urma exploziei puștii cu lunetă, dar nici măcar nu m-am speriat, așa că îi sunt foarte recunoscător pentru aceasta. Timp de câteva zile nu am putut vedea prea bine, iar în urechi auzeam numai sunete de clopoței.

Trebuia să plec cu o zi înainte, așa că am aranjat ca adunarea aceasta să aibă loc acum. A fost singurul timp pentru care am putut aranja, pentru că trebuia să venim aici în Washington.

Dacă sunt printre noi unii din liderii acestei convenții, vreau să știe că nu am făcut lucrul acesta intenționat, ci am avut drum înapoi. Poate că ar fi bine ca unii oameni care nu pot să meargă la convenție, să vină aici, pentru că vom avea puțin timp de părtășie cu ei. Desigur, ei au avut deja programul stabilit și poate ar fi trebuit să merg și să vorbesc cu ei, pentru că nu vreau să vin și să iau locul altuia.

Noi suntem aici ca să ne rugăm pentru bolnavi și pentru cei pierduți. Dacă vor fi unii care vor veni pentru acest lucru, noi vom fi bucuroși să facem aceasta pentru ei, și chiar să avem părtășie în Cuvânt, pentru că îmi place să avem părtășie în Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă cunoașteți vreun bolnav care nu știe de adunare sau de convenție, puneți mâna pe telefon și sunați-l. Haideti să-i aducem pe toți aici și să ne rugăm pentru ei, iar Domnul îi va vindeca. Eu cred că El va face aceasta.

Eu cred că creștinismul este convingător dacă este predicat în simplitate, iar Dumnezeu îl poate descoperi printr-o prezență vie. Dacă ne referim numai la un ritual sau la un crez, nu poate fi prea convingător pentru că nu este înțeles; este ceva greșit în lucrul acela. Aceasta se întâmplă când omul contaminează Cuvântul cu dogme și doctrine. Atunci el nu mai este convingător. Dar cred că este uimitor să vezi cum Biblia se mișcă și trăiește printre oameni. Eu iubesc aceasta cu adevărat.

Eu sunt din Sud și toată lumea de aici mi-a spus că vorbesc cu un accent ciudat. Sper să nu vorbesc ciudat pentru că am încercat din răzputeri să vorbesc ca voi, canadienii. Acest lucru nu este însă în mine, așa că nu pot face aceasta, dar nădăjduiesc că Duhul Sfânt vă va descoperi ceea ce încerc să vă spun prin cuvintele mele.

Noi credem că creștinismul este convingător și nu am venit aici să reprezentăm o denominațiune anume, ci mai degrabă le reprezentăm pe toate. Noi vedem că Hristos este Capul bisericii pe care a cumpărat-o cu propriul Său Sânge, iar noi suntem botezați prin Duhul Lui în același Trup. Eu cred că noi ne atașăm la diferite organizații, dar suntem botezați prin Duhul Sfânt într-un singur Trup, Hristos: un Domn, o credință, un botez.

Eu am spus adesea: „Eu aparțin familiei Branham de cincizeci și trei de ani, dar ei nu mi-au cerut niciodată să mă atașez la această familie. Eu am fost născut Branham și cred că în același fel suntem și creștini, adică noi suntem născuți creștini.”

Noi avem organizațiile noastre, și de multe ori, metodiștii, prezbiterienii, catolicii, anglicanii și așa mai departe, spun că noi suntem o organizație pentecostală, dar acest lucru este greșit. Voi nu puteți organiza mișcarea rusalistică pentru că Rusaliile sunt o experiență pentru toți credincioșii. Vedeți? Este o experiență.

Eu am mulți prieteni anglicani care au Duhul Sfânt și tocmai am ajutat patru sute

de luterani să primească botezul cu Duhul Sfânt. Vedeți? Astfel, tot Colegiul Bethany a primit Duhul Sfânt în același timp. Vedeți? Deci nu este o organizație, ci este o experiență pentru oricine o primește.

Când am fost printre păgânii și hotențoții din Africa, am văzut cum treizeci de mii au primit Duhul Sfânt la un loc. Am văzut aceasta în Bombay, India, unde am avut cea mai mare adunare la care am vorbit în viața mea; cred că au fost în jur de o jumătate de milion de oameni. Am văzut mii și mii, fără număr. Eu nici măcar nu am văzut câți erau cei care L-au acceptat pe Hristos ca Salvator. Ei erau mahomedani, hinduși, budiști sikși și așa mai departe. Vedeți? Dar au primit cu toții Rusaliile pentru că aceasta este pentru *oricine și în oricât de mare număr...*

Isus a spus: „*Nici un om nu poate veni la Mine decât dacă îl atrage Tatăl.*” Și: „*Toți cei pe care Mi-i dă Tatăl, vor veni la Mine.*” Cel care vine, desigur, are Viața veșnică cu asigurarea că va fi înviat în ziua din urmă. Ce asigurare minunată este aceasta, să fii creștin în aceste vremuri tulburi!

Eu nu știu cum sunt canadienii și cum se simt ei acum, dar americanii se prefac că totul este în ordine, așa cum face și restul lumii. Ei vor să arate că nu le este frică, dar se tem de moarte, așa că își ascund guvernul în tot felul de locuri și sapă gropi în pământ. Aceasta îmi amintește de un băiețel care trecea noaptea fluierând prin cimitir ca să arate cât de curajos era. Dar fluiera numai în întuneric.

Faptele lor vorbesc mai tare decât cuvintele lor, pentru că a venit timpul când nu mai avem nevoie de forțele militare. Este nevoie de un singur fanatic care să apese pe buton, și întreaga lume va sări în aer. Eu nu cred că se va întâmpla acest lucru, pentru că Dumnezeu nu Își pune piedică Lui Însuși. Pământul a fost pus aici și pe el va fi Împărăția de o mie de ani după ce biserica va fi dusă Acasă. Deci, pământul nu va exploda. Puteți să stați liniștiți că acest lucru nu se va întâmpla, este numai un bluf.

Când vedeți aceste lucruri împlinindu-se, să vă ridicați capetele pentru că

răscumpărarea voastră este aproape. Nu vă aplecați capetele osteniți, fiindcă noi venim în locul care așteaptă venirea Domnului Isus. În loc să apărem obosiți, ar trebui să fim cei mai fericiți oameni din lume. Noi suntem cei mai fericiți oameni și nu ne temem de bombe; bombele nu ne descurajează.

Așa cum am spus și aseară, noi nu putem săpa destul de adânc ca să putem scăpa de acel lucru. Noi nu am fost făcuți cârțițe, ci am fost făcuți să trăim deasupra pământului în pace și dragoste, cu credință în Dumnezeu. Ei încearcă să construiască adăposturi din oțel pentru bombe. Păi, chiar dacă ai săpa un milion de picioare sub pământ, tot ai fi pierdut când ar exploda bomba. Oriunde ar exploda bomba pe o rază de două sute de mile, șocul exploziei ar rupe fiecare os din trupul tău. Ea ar săpa o groapă adâncă de o sută cincizeci de picioare și lată de o sută cincizeci de mile pătrate. Aceasta este ceea ce ne-au spus ei, dar nu știm ceea ce nu ne-au spus.

Totuși un lucru este clar: știința poate să facă tot felul de lucruri, dar Dumnezeu este înaintea ei. Noi avem un adăpost împotriva bombelor, dar nu este făcut din oțel, ci din pene. Noi ne odihnim sub aripile Lui și de îndată ce explodează, chiar înainte de a exploda, noi vom fi plecați într-o Țară în care nu este boală sau durere, unde bătrânețea va fi înlocuită de tinerețe și va fi așa pentru totdeauna. Nu este lucrul acesta o mângâiere, mai ales pentru noi, cei bătrâni? Țineți minte că acum nu este vorba numai de o rotire a soarelui.

Nu demult, am vorbit la o conferință Kiwanis unde erau prezenți câțiva medici, iar ei m-au întrebat despre sensul vieții și așa mai departe. Acolo era un doctor care părea a fi un om cumsecade, dar nu putea crede că o fecioară a născut și că ar exista Dumnezeu.

Eu i-am zis: „Nu aș vrea să fiu operat de tine, pentru că nu aș avea încredere în tine, dacă nu crezi că există Dumnezeu.” Lângă mine stătea un alt specialist, care era un credincios hotărât. El mi-a zis:

„Domnule Branham, eu cred că ceea ce nu poate fi dovedit științific nu poate fi real. Eu cred în știință.”

„Și eu cred. Eu cred că tu poți urca pe copacul științei până îi dai de capăt, apoi poți sări pe Copacul credinței pe care poți continua să urci.”

„Orice nu poate fi dovedit științific, nu este o realitate”, a continuat el.

„Ceea ce susții tu este un lucru îngrozitor”, am spus eu.

„Cum adică?”

„Eu voi spune invers: orice este dovedit științific, nu este o realitate.”

„Oh”, a spus el, „frate Branham, dar tu vorbești de parcă ai fi sărit de pe fix!”

„Ei bine”, i-am răspuns eu, „când spui că nu este Dumnezeu, tu vorbești de parcă ai fi un renegat. *„Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”*” Apoi, am ajuns să vorbim foarte deschis unul cu altul și i-am zis: „Ești căsătorit, doctore?”

„Da, sunt”, a răspuns el.

„Și îți iubești soția?”

„Dacă nu o iubeam, nu mă căsătoream cu ea.”

„Ai copii?”

„Da”, a spus el.

„Atunci care este diferența dintre dragostea pe care o ai pentru ea în comparație cu alte femei?”

„Oh”, a spus el, „ea este soția mea și mama copiilor mei.”

„Așa este”, am zis eu. Îl prinsesem chiar în șiretlicul lui, așa că i-am spus: „Ai spus că o iubești?”

„Da”, a răspuns el.

„Cum știi că o iubești?”

„Ei bine, eu știu că o iubesc.”

„În ordine. Ce este dragostea? Arată-mi științific. Haide să mergem la farmacie și așa vrea să mă injectezi cu o jumătate de kilogram de dragoste în vene, fiindcă am nevoie de ea.”

Din punctul lui de vedere, nu există dragoste, pentru că nu se poate dovedi științific că ceea ce este în tine este dragoste. Toată armura creștinului este credința, care este nevăzută. Vedeți? Ce este armura creștinului? Dragoste, bucurie, pace, credință, îndelungă răbdare, smerenie, blândețe, răbdare, Duhul Sfânt, Dumnezeu și îngerii. Totul este supranatural. Tot ce este natural vine din pământ și se întoarce înapoi în pământ. Numai lucrurile supranaturale trăiesc

veșnic.

Voiam să-l stârnesc la o discuție, așa că i-am zis:

„Vreau să te întreb ceva. Crezi că omul a fost făcut din țărâna pământului?”

„Da, domnule, eu cred că omul este făcut din țărâna pământului. Tu mănânci, iar mâncarea merge în sânge și sângele face țesuturi. Când mănânci carne și așa mai departe, mâncarea se transformă în calciu, potasiu, fier și alte lucruri de care are nevoie trupul nostru ca să trăiască.”

„Cu alte cuvinte, probabil crezi că omul vine din țărâna pământului, dar la început Dumnezeu nu a creat așa omul original din care venim noi.”

„Poate așa ai spus tu”, a răspuns el.

„Aș vrea să te întreb ceva: Este adevărat că suntem făcuți din șaisprezece elemente primare ale pământului? Chiar tu ai admis aceasta. Când aveam cincisprezece ani, eram un băiat voinic, și de fiecare dată când mâncăm, alimentele fac celule de sânge.”

„Așa este”, a răspuns el.

„Înseamnă că de câte ori mănânc, eu îmi reînnoiesc viața.” Așa este. Sângele este viață și viața este în sânge. Desigur. Vedeți?

„De câte ori mănânc, eu îmi reînnoiesc viața.”

„Este corect”, a spus el.

Am continuat: „Înseamnă că atâta timp cât mănânc, nu ar trebui să mor, este adevărat?” Vedeți? Cât timp pot să-mi îndes mâncare în gură, nu ar trebui să mor, deoarece eu trăiesc fiindcă am celule de sânge, iar mâncarea face celulele de sânge. Vreau să te întreb ceva. Când am fost de șaisprezece ani, eu am mâncat aceeași mâncare pe care o mănânc acum, ba pot spune că acum mănânc mai mult și de calitate mai bună. Când aveam șaisprezece, șaptesprezece sau optsprezece ani, de fiecare dată când mâncam deveneam mai mare și mai puternic. Când am ajuns la douăzeci și unu, douăzeci și doi sau douăzeci și trei de ani, m-am oprit din creștere, iar acum am cincizeci de ani și mănânc aceeași mâncare pe care o mâncam atunci. De ce devin tot mai slab, în loc să devin mai puternic și să cresc, doar mănânc aceeași mâncare și pun în mine aceeași viață?”

Haideți să vă dau un alt exemplu. Am în mână un ulcior cu apă și torn din el într-un pahar, iar când încep să torn mai repede, apa din ulcior ajunge tot mai aproape de fund. Dovediți-mi științific ce s-a întâmplat cu apa din ulcior. Nu avem răspuns, vedeți?

La fel este și cu noi. Eu îmi pun mâncare în trup de la vârsta de un an până la șaisprezece ani. Când m-am născut, am început să mănânc mâncare și am devenit tot mai puternic și mai mare, dar apoi totul s-a oprit dintr-o dată. Eu torn același fel de mâncare, și ea merge în jos, dar ce se întâmplă cu ea? Nu este nici un răspuns științific, prieteni, dar Dumnezeu a stabilit un capăt, și el rămâne acolo.

În ciuda oricărei științe, educații sau orice s-ar afla în lume, eu îmi pun nădejdea numai și numai în Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu sunt irlandez și ca urmare mă trag dintr-un neam catolic. Oamenii de dinaintea mea, nu mama și tatăl meu, ci generația de dinaintea lor, se trag din Dublin, Irlanda, și toți au fost catolici. Eu am auzit de Dumnezeu când eram un copil mic și voiam să aflu mai multe despre El, dar părinții mei nu mergeau la biserică, așa că

I-am întrebat pe preot de Dumnezeu, iar el mi-a răspuns: „Dumnezeu este în biserica Lui. Acolo locuiește El, deci trebuie să aparții de biserica Lui.”

„Cum trebuie să aparțin?”, l-am întrebat eu. Voi, catolicii, știți desigur ce mi-a spus. Eu am crescut într-un cartier german, unde oamenii se numeau Herman, Roderick, Fisher, Roder și așa mai departe, și eu și încă un băiat eram singurii irlandezi din toată școala. Ceilalți băieți erau luterani și spuneau că biserica lor era biserica adevărată.

Apoi am aflat că mai era o biserică, numită baptistă, alta numită prezbiteriană și alta anglicană. Oh, vai! Ei bine, în care din aceste biserici este El? Aceasta m-am întrebat eu. Unde este El? Dacă aceasta are dreptate, cealaltă trebuie să fie greșită, pentru că sunt contrare una celeilalte. În care din ele este Dumnezeu?

Am stat jos și am început să citesc Biblia și să urmăresc natura. Am aflat că Biblia spune: *„Cine va scoate un Cuvânt din această Carte sau va adăuga ceva la Ea, Dumnezeu îi va scoate partea lui din Cartea Vieții.”* Eu văd că într-o zi, Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos și Cuvântul Lui, de aceea, cred Biblia. Eu cred că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în Cuvântul Lui, dar cât timp face lucrurile care sunt scrise în Cuvânt, sunt mulțumit.

Fraților, poate că unii dintre voi vă amintiți că în Vechiul Testament ei aveau o metodă prin care puteau verifica dacă un profet spunea sau nu adevărul, dacă un vis era sau nu de la Dumnezeu. Ei îl duceau în Templu unde are atârnat pieptarul lui Aaron și pe care îl numeau „Urim și Tumim”. Mulți dintre voi știți despre acest lucru din Biblie. Dacă acel proroc prorocia, iar luminile de pe pieptar nu se aprindeau ca un curcubeu, nu conta cât de real părea ceea ce spunea el, ei nu-l credeau. Nu, domnule. Ei trebuiau să primească un răspuns, o confirmare, de la Dumnezeu.

Noi știm că Vechiul Testament a fost împlinit, iar când a avut loc acest lucru, am luat Noul Testament. În preoțimea levitică, vechiul Urim și Tumim s-a găsit pe

pieptarul lui Aaron, dar acum avem două table ale Legii: Noul și Vechiul Testament. Pentru mine, acesta este Urim și Tumim-ul lui Dumnezeu. Astfel, dacă atunci când vedem ceva, Dumnezeu nu are un răspuns prin Cuvântul Său, putem lăsa acel lucru la o parte. Dar cât timp este Cuvântul, eu știu că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece niciodată. Ca urmare, eu cred că Biblia este Adevărul absolut al lui Dumnezeu și că nu trebuie să se adauge sau să se scoată nimic din Ea, ci să fie trăită în simplitate, așa cum a fost scrisă. Dacă a fost vreodată un Dumnezeu, El este încă Dumnezeu. Dacă acesta este Cuvântul Lui, iar El face o promisiune, apoi spune că trebuie s-o ia înapoi, înseamnă că nu este Dumnezeu.

Prieteni, eu sunt de treizeci și unu de ani la amvon, dar nu am văzut nimic din ce a promis El să nu se împlinescă. Așa este. Eu am cerut lucruri pe care nu le-am primit, dar nu s-a întâmplat niciodată să cer ceva în mod sincer, iar El să nu-mi dea sau să nu îmi explice de ce nu îmi poate da.

Sunt multe lucruri pe care eu nu le cunosc pentru că sunt limitat, dar El este infinit. Ca om limitat, eu doresc multe lucruri care poate nu sunt bune pentru mine, așa că am încredere în El, care este Tatăl meu, să-mi dea ce este bun pentru mine.

În seara aceasta, noi suntem aici ca să ne rugăm împreună cu voi și să vă vorbim din Cuvânt în aceste trei întâlniri: în seara aceasta, mâine seară și duminică seara, și am încredere că-mi veți acorda toată atenția voastră neîmpărțită în timp ce voi rămâne numai pe paginile Cărții. În timpul acestor întâlniri eu nu predic învățătură, ci sunt aici ca să vă aduc un Mesaj simplu și să mă rog pentru toți copiii lui Dumnezeu.

Dacă aveți vreo întrebare religioasă, vă sfătuiesc să-l întrebați pe păstorul vostru, nu pe mine, pentru că fiecare păstor își conduce turma lui. Dacă păstorul vostru v-a condus în siguranță până acum, să aveți încredere în el și de acum încolo. Dacă el v-a adus la umplerea cu Duhul Sfânt și la trăirea unei vieți pe care eu cred că o trăiți, atunci ar trebui să aveți încredere în el și restul drumului. El ar putea să vă răspundă la întrebări.

Noi avem un Mesaj pe care Îl introducem în timpul fiecărei campanii și care este: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Noi știm că acest lucru se găsește în Biblie, în Evrei 13.8.

Eu am aici o altă parte din Scriptură pe care aș dori s-o citesc, din Ioan 12.20, după care voi vorbi câteva minute din Scriptură și mă voi ruga pentru bolnavi. Voi încerca să vă las să mergeți acasă mai repede, deoarece știu că cei ce trăiesc în oraș au servicii de oraș și trebuie să ponteze cartela la timp. Noi nu suntem aici într-o campanie mare, dar nădăjduiesc că dacă ne vom mai întoarce în locul acesta, vom putea sta două săptămâni. Aceasta este numai o campanie de introducere și desigur, nu veți putea înțelege tot mesajul acestei întâlniri, dar în seara aceasta vă cer, ca un prieten creștin credincios, să cercetați cu Scriptura tot ce spunem. Dacă ceea ce spunem nu este biblic, sunteți datori să-mi spuneți ce este greșit, dar dacă este biblic, atunci sunteți obligați să vă supuneți Scripturii.

Acum, înainte să citim, haideți să vorbim cu Autorul acestei Cărți, în timp ce ne plecăm capetele. În timp ce stau cu capul plecat, mă întreb în inima mea dacă în seara aceasta nu este vreo dorință pe care ați vrea ca Dumnezeu s-o împlinească în timpul acestei întâlniri. Puteți să vă ridicați mâinile în timp ce stați cu capetele aplecate? Spuneți în inima voastră: „Doamne Isus, aș vrea să răspunzi la cererea mea în timpul acestei întâlniri. Eu am pe cineva care este bolnav. Eu însumi sunt bolnav. Eu am pierdut pe cineva apropiat. Eu am un prieten pierdut, un frate, o soră, un copil, un soț. Adu-ți aminte de ei în timpul acestei întâlniri, Dumnezeule Tată. Fă să se întâmple ceva, astfel ca ei să fie salvați și vindecați.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru ceresc, în acest timp și în acest ceas ne apropiem de tronul Tău de milă, cu credința că vei răspunde fiecărei cereri. Îți mulțumim pentru această adunare canadiană împăratească. Doamne, noi dorim să fim loiali Dumnezeului nostru și ne-am adunat în această după-amiază fierbinte aici, ca să ne închinăm Lui în Duhul adevărului. Tată ceresc, Te rugăm să ne binecuvântezi.

Te rugăm să-i binecuvântezi pe frații din această campanie, să fii cu noi în aceste

întâlniri, Doamne, și să ne dai mai mult și mai îmbelșugat decât ar putea să facă sau să gândească ei. Noi cerem toate acestea în seara aceasta. Oamenii aceștia au ceva pe inima lor, pentru că aproape toată adunarea este cu mâinile ridicate, iar sub acea mână, este o inimă. Te rog să împlinești dorința acelei inimi, în timp ce mă rog să răspunzi la cererile lor, fiindcă îmi înalț rugăciunea împreună cu rugăciunea lor, în fața altarului de aur al sacrificiului Domnului Isus Hristos. Ascultă-ne, Dumnezeuule.

El ne-a spus: *„Dacă veți cere Tatălui ceva în Numele Meu, Eu voi împlini.”* Astfel, Te rugăm să împlinești această cerere și să ne dai un timp minunat și scump, în timp ce avem părtășie în jurul Cuvântului. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Din Cartea lui **Ioan 12**, vom citi **versetele 20 și 21**:

„Niște greci, dintre cei care se suiseră să se închine la praznic, s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileei, I-au rugat și au zis:

„Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”

În seara aceasta aș vrea să aleg tema: **„Vrem să-L vedem pe Isus.”** Un text din Scriptură, din Evrei 13.8 spune: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Acum haideți să ne uităm direct în fața Cuvântului lui Dumnezeu.

Aici, Biblia ne spune că acolo erau niște greci care veniseră să se închine și care auziseră de Isus. Ei au venit la unul dintre ucenicii Lui, ca să vadă dacă Îl pot vedea, și li s-a acordat acest privilegiu. Câți dintre cei de aici, ar dori din toată inima să-L vadă pe Isus? Toți. Îmi vedeți mâna? Întrebarea care se ridică acum este: „Dacă Isus este Același ieri, azi și pentru totdeauna, și dacă dorința noastră

este aceeași ca a acelor greci, de ce nu am putea să-L vedem și noi?”

Voi nu puteți face Biblia să spună ceva greșit, pentru că Ea nu face aceasta. Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, El trebuie să stea după Cuvântul Său. El trebuie să păstreze acel Cuvânt ca să fie Dumnezeu. Grecii aceștia au dorit să-L vadă, iar Biblia spune că El nu face diferență între oameni. Ei au dorit să-L vadă, așa că li s-a acordat acest privilegiu. Biblia nu spune că ei au vorbit cu El, ci spune doar că L-au văzut. Aceasta dorim și noi: să-L vedem.

Noi știm că El a suferit sub guvernarea lui Ponțius Pilat. A fost crucificat, a murit, a fost îngropat, și ridicat a treia zi în ceruri, iar acum stă la dreapta majestății lui Dumnezeu în înălțime, mijlocind pentru noi pe baza mărturisirii noastre. Noi știm aceasta. Acum El este un Mare Preot ce poate fi atins de neputințele noastre. Noi știm că Noul Testament ne învață lucrul acesta.

Acolo au fost numai doi care doreau să-L vadă, iar aici sunt o sută cincizeci de oameni care doresc același lucru. Dacă El este Același ieri, azi și în veci, atunci haideți să Îl vedem, să vedem ceea ce a fost El.

Ce fel de persoană credeți că doreau să vadă grecii aceia? Căutau să vadă un rabin cu niște veșminte alese și turban pe cap? Ei bine, orice om putea să poarte acele veșminte și turban pe cap; și orice om de astăzi poate face la fel. Deci, dacă noi vrem să-L vedem pe Isus, care este Mesia, Unsul Hristos, putem să ne uităm la orice om care poartă un turban și haine ca ale unui preot, fiindcă acela era Isus atunci. Aceasta ar provoca o mare confuzie pentru că sunt o mulțime de oameni care poartă astfel de haine. În concluzie, ei nu s-au dus să-l vadă haina.

Poate s-au dus să-l vadă statura, să vadă cât era de înalt, cât de lați îi erau umerii sau cum își aranja părul. Orice om ar fi putut să imite acel lucru, dar ei au vrut să-L vadă pe Cel uns. Ei voiau să-L vadă pe Unsul Hristos.

Noi putem merge înapoi în Ioan capitolul unu ca să vedem ce a fost El. Acum suntem aproape la mijloc, în capitolul 12 din Ioan, dar haideți să mergem la capitolul unu din Ioan, ca să vedem Cine era El. Dacă putem afla ce a fost El, putem afla și Cine este El acum, nu-i așa? Iar atunci vom ști ce să căutăm.

Dacă El ar veni în orașul acesta minunat, Victoria, de pe această insulă, iar noi L-am căuta, ceea ce facem de fapt în seara aceasta, ar trebui să știm după ce să ne uităm, pentru că promisiunea Lui este că El este Același ieri, azi și în veci. Dacă este vorba de o îmbrăcămintă, atunci ar trebui să mergem să vedem un preot ortodox care se îmbracă așa cum s-a îmbrăcat și înainte, sau poate un preot evreu. Dar El nu s-a îmbrăcat cu nimic diferit de un om obișnuit de pe stradă, ci avea numai o haină. El nu s-a îmbrăcat cu nici o haină religioasă, pentru că umbla printre oameni, iar ei nu și-au dat niciodată seama Cine era El de fapt, pentru că era îmbrăcat ca un om obișnuit.

Eu cred că dacă El ar fi acum aici, ar arăta ca un om obișnuit, pentru că ar purta costum și cravată, ca orice alt bărbat. El nu a purtat haine religioase. Eu nu cred că penele fac pasărea, ci natura păsării, pentru că cele mai frumoase păsări pe care le avem sunt gunoieră. Deci, nu penele fac pasărea.

Astfel, în El era Ceva ce voiau să vadă grecii aceștia, și aceasta vrem să vedem și noi în seara aceasta.

Cineva ar putea spune: „Haideți să mergem în oraș și să-L căutăm în jur. Haideți să mergem să-L căutăm pentru că mi-au spus că Isus este în oraș.” Dacă am merge pe stradă și am găsi un om cu cicatrice în mâini, urme de cuie în mâini și picioare, semne lăsate de spini pe frunte și plin de sânge pe față, orice fățarnic ar putea face lucrul acesta. Desigur. Noi trebuie să ne uităm după ce a fost El, și anume, persoana lui Isus. Deci, haideți să vedem ce fel de persoană a fost El.

Ioan a spus în capitolul unu:

„La început a fost Cuvântul.” Cuvântul este un gând exprimat. La început este numai un gând. Tu gândești mai întâi, apoi vorbești. El a fost Cuvântul: *„La început a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* Nu-i așa? La început a fost Cuvântul, iar Cuvântul a fost Dumnezeu, și Cuvântul...

Înainte să-L exprime, a fost numai un Gând, și El a fost Dumnezeu. Apoi, când L-a exprimat, El a devenit Dumnezeu, pentru că Cuvântul face parte din Dumnezeu, așa cum cuvântul tău, face parte din tine. Când El L-a exprimat, a devenit Dumnezeu, iar acel Cuvânt S-a făcut trup și a locuit printre noi. El L-a ținut pe El, singurul născut din Tatăl, plin de grație.

Dacă El a fost Cuvântul exprimat și manifestat, atunci trebuie să fie și în seara aceasta același lucru, pentru că atunci când Dumnezeu spune ceva, El nu poate da înapoi. În felul acesta trebuie să ai tu încredere în Biblie. Biblia este în felul acesta: Dumnezeu scris pe hârtie în formă de Cuvânt, pentru că El este Dumnezeu. Biblia spune chiar și în Vechiul Testament că Cuvântul lui Dumnezeu vine la profeți. Cuvântul lui Dumnezeu vine la profeți.

Când a fost pe pământ, Isus le-a spus că ei nu Îl credeau. Ei ziceau: „Noi știm că ești nebun când Te faci egal cu Dumnezeu. Ești un samaritean, ai drac!”, și așa mai departe.

Dar Isus le-a zis: *„Cercetați Scripturile pentru că credeți că în ele aveți viață, dar ele mărturisesc despre Mine. Ele sunt cele care Mă mărturisesc.”* „A mărturisi” înseamnă „a depune mărturie.”

Când mergi ca martor la o judecată, tu mărturisești pentru cineva. Vedeți? Iar Isus a spus: *„Scripturile sunt cele care mărturisesc despre Mine.”* Deci, El a fost Cuvântul lui Dumnezeu exprimat în carne umană. *„Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”*

El le-a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările pe care le fac.”* Vedeți? Acesta este Dumnezeu exprimat pe Sine Însuși în carne. El a fost Dumnezeu făcut trup de carne, Cuvântul viu.

Acesta este motivul pentru care noi trebuie să trăim o viață corectă: pentru că mulți oameni nu își fac timp să citească Biblia, dar ei te citesc pe tine. Vedeți? Voi sunteți epistole vii ale lui Dumnezeu; un creștin adevărat născut din nou este o epistolă vie a lui Dumnezeu, citită de toți oamenii. Ce fel de persoane ar trebui să fim noi dacă știm că viețile noastre sunt o Biblie vie și deschisă pentru necredincios, o Biblie care Îl exprimă pe Dumnezeu în viața noastră?

Priviți! Noi vedem că El a fost Dumnezeu, iar Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. În Evrei 4.12, Biblia spune că Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, despărțind chiar și măduva de os și deosebind gândurile inimii. Cuvântul lui Dumnezeu deosebește gândurile din inima ta, ceea ce înseamnă că Dumnezeu care este Cuvântul, știe exact ce gândești în clipa aceasta. Atunci nu ar trebui ca gândurile noastre să fie curate și sfinte, și să gândim întotdeauna numai ce este bine?

Isus le-a spus fariseilor: *„Fățarnicilor, gura vorbește din prisosul inimii!”* (Matei 12.34). Vedeți? Ei gândeau ceva în inimă și vorbeau altceva cu gura, iar aceasta îi făcea fățarnici. *„Cum puteți vorbi lucruri bune când din inima voastră...”* El știa ce aveau în inimă. Vedeți? *„Cum poți spune ceva bun cu gura, când ar trebui să vorbești din inimă?”*

Deci, noi nu ar trebui să vorbim nimic altceva decât ceea ce credem și înțelegem, iar acel lucru ar trebui să fie curat și sfânt. Noi trebuie să avem cuvinte curate și pure, iar gândurile noastre ar trebui să fie cele mai bine intenționate; ar trebui să avem gândurile lui Dumnezeu și să rămânem la Planul Lui, departe de lucrurile lumii.

Este un lucru rău că lucrurile lumii au prins biserica din zilele acestea. Satan are felul lui răutăcios de a aduce televiziunea chiar în casele noastre și de a corupe mințile oamenilor. Până în ziua de astăzi, o mare parte din cei care se numesc creștini, stau acasă ca să urmărească ceva program de Hollywood sau altceva ce nu ar trebui difuzat pe ecran, în loc să meargă la adunările de rugăciune de miercuri seara. Unii trăiesc cu doi sau trei soți sau soții, duc o viață murdară și merg la petreceri unde se bea, se fumează, mint și fac tot felul de lucruri greșite.

Acum, bisericile noastre se îmbracă după modă. Chiar și felul în care ne îmbrăcăm este dictat de Hollywood. Este de plâns faptul că mințile noastre nu pot să stea sfinte și curate cu Hristos. Cu biserica s-a întâmplat ceva; ea este schilodită, ceea ce este îngrozitor. Totul pare să fie corupt.

Ascultați-mă, prieteni: în ceasul acesta al corupției, Dumnezeu Își alege o Mireasă care iese afară din acea corupție. El caută acest lucru, și anume o Biserică după Numele Lui, pe cineva care caută o Viață fără sfârșit.

Ce ați face dacă cineva v-ar oferi o mie de ani în care să împărățiți peste tot pământul? Poate ziceți: „Frate Branham, ai schimba ce ai tu pentru acel lucru?” Nu, domnule. Chiar dacă aș trăi zece milioane de ani fără să îmbătrânesc nici măcar o zi peste vârsta de douăzeci de ani, și aș poseda tot pământul, cu toate lucrurile de pe el fără să mă îmbolnăvesc nici măcar o zi, tot nu aș schimba cu ceea ce am. Eu am ceva mai mareț decât lucrul acela, am Viața veșnică. Da.

Când acele zece milioane de ani se termină, eu am Viață veșnică, pentru că ea nu are început, deci nici sfârșit. Eu am devenit un fiu, iar tu ai devenit o fiică sau un fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are început, ceea ce înseamnă că El nu poate avea nici sfârșit. Deci, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie exprimat prin ființele noastre.

Când a venit pe pământ, ca să poată exprima Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a trebuit să fie un Profet pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine întotdeauna la

profeți. Noi știm aceasta. În Deuteronom 18, Moise a spus: „*Domnul, Dumnezeul vostru va ridica din mijlocul vostru un profet ca mine.*” Moise a fost un mare conducător ales de Dumnezeu, iar Dumnezeu a trimis peste el o Lumină și un Stâlp de Foc care i-a condus pe copiii lui Dumnezeu în țara promisă, așa cum i s-a promis lui Avraam cu mulți ani în urmă.

El a mai spus că cei care nu Îl vor crede pe acest Profet, vor fi scoși afară din adunare. Dacă ei nu Îl vor crede și Îl vor nega, vor fi scoși afară din adunare. Așa este. Deci, El trebuia să fie un Profet. Dacă citiți în Ioan 5.19, acolo găsim tabloul cu scâldătoarea din Betesda, unde Isus l-a găsit pe omul acela care zăcea pe jos. El l-a întrebat de ce nu i-a vindecat și pe ceilalți oameni care zăceau acolo, iar El le-a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*”

Credeți că acest Cuvânt al Scripturii este inspirat de Dumnezeu? În concluzie, Isus nu a făcut nici o minune sau orice altceva fără ca mai întâi să-L vadă pe Dumnezeu făcând același lucru într-o vedenie. Voi nu puteți să-L faceți mincinos și apoi să rămână Dumnezeu. Vedeți?

Voi trebuie să credeți Cuvântul așa cum este scris, pentru că în El nu este nici o contradicție. De ani de zile, eu am cerut ca cineva să vină și să-mi arate o contradicție. Nu se găsește nici una. În toate aceste șaiszeci și șase de cărți, scrise la sute de ani distanță una de alta și de diferiți profeți, fiecare Cuvânt se potrivește ca o coadă de rândunică. Așa este. Nu se contrazice.

Deci, noi vedem că Cuvântul este adevărat. În felul acesta tu ai credință, dar nu într-o biserică sau organizație, ci în Cuvânt pentru că El nu va trece. Dacă Dumnezeu va fi chemat vreodată în scenă să ia o hotărâre, El va rămâne la hotărârea pe care a luat-o prima dată. Priviți! Tu și eu putem lua decizii, iar mai târziu aflăm că am greșit, așa că luăm altă decizie, mai bună decât prima. Apoi, aflăm că am greșit din nou, așa că luăm altă decizie pentru că noi suntem oameni mărginiți, ființe umane pământești, creaturi ale timpului. Dar Dumnezeu este infinit, așa că El nu poate lua decizii mai bune, pentru că fiecare decizie a Lui este

desăvârșită. Dacă El a fost chemat în scenă să salveze un om, și l-a salvat pe acel om pe o anumită bază, trebuie să stea pentru totdeauna pe felul în care l-a salvat pe primul om. Dacă nu face aceasta, înseamnă că a greșit prima dată, iar tu trebuie să spui că Dumnezeu a făcut o greșeală.

Poate spui: „Am greșit. Nu ar fi trebuit să fac aceasta, dar acum voi face în felul celălalt.” Dumnezeu este fără sfârșit. Pe ce bază l-a salvat Dumnezeu pe om prima dată? Sub sângele vărsat, și acest lucru nu a fost schimbat niciodată. El nu va schimba aceasta niciodată. Nu, domnule. Sângele este cel care salvează.

În grădina Eden a fost vărsat sângele unui dobitoc nevinovat ca să-i salveze pe Adam și pe Eva de la chinurile din iad. Un sânge nevinovat. Dar astăzi noi am încercat aceasta prin educație, prin denotațiuni și orice altceva, însă am aflat că de fapt, i-am separat pe oameni. Dar noi toți putem fi frați și surori în Hristos, sub un singur lucru, și anume sub sângele vărsat. Tot Sângele vărsat al unui Nevinovat este Cel care ne salvează.

Vindecarea divină este bazată pe... Prima dată când Dumnezeu a fost chemat în scenă să vindece un om, a fost pe baza credinței lui, și Dumnezeu nu a schimbat aceasta de atunci. Este credința în promisiunea lui Dumnezeu, și ca atare trebuie să rămână la fel.

Observați că Avraam a despiciat jertfa pe care a adus-o în capitolul 15 din Geneza, când a luat capra și juncana; le-a despiciat în două pentru că iertarea venea de la un miel natural, Mielul lui Dumnezeu. Dar ați observat că el nu a despiciat porumbelul și turtureaua? Aceasta reprezenta vindecarea divină, pentru că atunci când un lepros sau altcineva era vindecat de vreo boală, ei sacrificau o pasăre și picurau sângele ei pe aripile alteia care zbura strigând: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul” și stropea pământul pentru ispășire. Păsările nu au fost despicate pentru că ele au fost incluse în ispășire. Dacă vechea ispășire avea vindecarea divină inclusă în ea, cu atât mai mult o are noua Lege. Vedeți? La Dumnezeu nu este nici o îndoială în privința aceasta.

El a venit să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu, iar ca să facă aceasta, a trebuit să fie exprimarea Cuvântului lui Dumnezeu. Aș vrea să observați la ce concluzie ajungem, pentru că încercăm să salvăm cât mai mult timp posibil.

Fiți atenți. Noi aflăm că slujba Lui a început aici în Ioan. Noi știm cum S-a născut și a fost botezat de Ioan, cum S-a dus în pustie și a fost ispitit de diavol timp de patruzeci de zile, apoi a venit afară din pustie și imediat după aceea au început semne mari și minuni. Să țineți cont că Ioan a văzut semnul lui Mesia.

Ioan nu s-a dus la școală să învețe acest lucru, deși tatăl său a fost preot. Tatăl lui a murit când avea nouă ani. El nu a mers pe linia normală a tatălui său ca să fie preot și să facă toate acele școli pentru că slujba lui a fost mult mai importantă. El trebuia să fie premergătorul lui Mesia, cel care avea să-L prezinte. Astfel, Isaia a profetit despre el cu șapte sute doisprezece ani înainte să se nască: „*Un glas strigă în pustie.*” (Isaia 40.3). De asemenea, cu patru sute de ani înainte de nașterea lui, Maleahi, ultimul profet, a spus: „*Iată, Eu Îmi trimit mesagerul înaintea feței Mele; el Îmi va pregăti calea...*” (Maleahi 3.1). Deci, Ioan nu putea să ia părerea niciunei școli, ci trebuia să plece în pustie, unde a stat până când a fost sigur că știa care era semnul. El a spus: „*El, Cel care mi-a spus în pustie să merg și să botez cu apă, mi-a zis: „Cel peste care vei vedea că Se va coborî Duhul este Cel ce va boteza cu Duh Sfânt și foc.*” (Ioan 1.33). El trebuia să fie sigur.

Prieteni, dacă trebuia să vină Hristos, Ioan trebuia să fie sigur de ceea ce făcea. Haideți să pătrundem acest lucru adânc în inima noastră. Noi trebuie să fim siguri de lucrul acesta. Se pot întâmpla tot felul de lucruri, dar noi trebuie să fim siguri, pentru că nu putem să ne întoarcem și să încercăm din nou. Tu trebuie s-o faci acum sau niciodată. Acesta este timpul vostru de cercetare, acesta este timpul vostru!

Acolo era un om care se numea Andrei, un om fin, un pescar. El pescuia împreună cu fratele său, Simon. Ei au auzit despre slujba lui Ioan, și pentru că erau religioși, cercetau Scripturile împreună și știau că trebuia să vină Mesia.

Tatăl lor, Iona, fusese un învățător, un fariseu, iar într-o zi când era pe corabie împreună cu Andrei și Petru, le-a zis: „Fiii mei, eu am crezut întotdeauna că Îl voi vedea pe Mesia.” În timp ce vorbea, părul încărunțit, îi flutura în vânt pe fața plină de riduri: „Eu voi merge la poporul meu, așa că nu voi apuca să-L văd, dar poate că într-o zi Îl veți vedea voi. Fiul meu, când va veni Mesia, chiar înainte de venirea Lui, vor veni tot felul de trimiși. Fiilor, să nu vă lăsați înșelați! Să țineți minte că Biblia ne învață că atunci când va veni Mesia, Profetul nostru, El va fi un Profet, nu un învățător, nu un școlar, ci va fi un Profet, Împăratul-Profet. Toate darurile din toți profeții se vor întrupa într-unul singur. Vedeți? El va fi Profetul-Împărat.

Să țineți minte că Moise ne-a spus să nu fim înșelați, pentru că Domnul Dumnezeu Îl va ridica pe acest Mesia, și El va fi un Profet.

Astfel, când a venit Ioan, ei l-au întrebat: „*Ești Profetul acela?*”, dar Ioan a spus: „Nu eu sunt Acela, dar El vine după mine. Eu vă spun însă, că El este între voi și voi nici nu știți.” Acesta era adevărul. Ioan a spus: „*Printre voi este Unul pe care nu-L cunoașteți. El este Acela.*” El era foarte sigur că trăia în ziua aceea și știa că slujba lui era să-L anunțe pe Mesia. Prin faptul că anunța venirea lui Mesia, Ioan știa că El trebuia să fie undeva în timpul acela, așa că a zis: „El este printre voi, este deja pe pământ.”

Nu a dat prin aceasta o momeală pentru denomițiile din ziua aceea? Dar ei au zis: „Noi îl avem aici pe doctorul Cutare și Cutare, pe rabinul Cutare și Cutare. Priviți ce tânăr deosebit este acesta, priviți cum își pieptăna părul și ce bine vorbește. Și-a luat diploma de facultate când avea numai cincisprezece ani. Voi știți că acela este Mesia.” Vedeți?

Ioan dădea din cap și spunea: „*Cel care mi-a spus în pustie să merg să botez, mi-a zis: „Cel peste care vei vedea că Se pogoară Duhul Sfânt, peste care va veni Lumina din ceruri, Acela este Cel ales”, iar eu aștept să-L găsesc.*” Apoi, într-o zi, El a pășit acolo și Ioan l-a văzut. Un Om fără nici o educație, care nu a mers nici măcar o zi la școală în toată viața Lui și nu a scris nici o carte. Noi nu avem nici o dovadă că ar fi mers la vreo școală, dar El a fost Emanuel.

Andrei se ducea la adunările lui Ioan și a fost acolo în ziua când el a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.*” (Ioan 1.29). Ioan stătea acolo uitându-se la ceva și minunându-se, când dintr-o dată a auzit un Glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3.17). Nimeni altcineva nu a auzit și nici nu a văzut acest lucru, dar Ioan a mărturisit că a văzut. De ce? Pentru că lui i s-a promis aceasta.

Nu contează nimeni altcineva, chiar dacă în seara aceasta ar sta aici toată lumea. Ție ți s-a promis ceva și tu cauți acel lucru. Acesta este motivul pentru care El Se descoperă pe Sine Însuși în același fel.

Ei urmăreau, iar Isus mărturisea. În seara aceea, Andrei s-a dus acasă și i-a spus lui Simon: „Noi L-am găsit pe Mesia.” Eu pot să-mi imaginez că Simon i-a răspuns: „Stai puțin, Andrei! Noi am fost învățați altfel. Omul acela este unul venit din sălbăticie, un așa-zis profet.” Dar într-o zi, Simon s-a dus împreună cu Andrei în prezența Domnului Isus. Simon nu era educat. Noi știm din Biblie că el era needucat și ignorant, așa că nu știa nici să-și semneze propriul nume. Ce fel de persoană a ales Dumnezeu? Dacă educația ar însemna ceva, atunci de ce a ales El o astfel de persoană ca să-i dea cheile Împărăției?

Vedeți, acum ieșim de pe linie. Eu nu sunt pentru ignoranță, ci vă spun doar adevărul. Dumnezeu dorește o inimă smerită. Eu mai bine mi-aș educa copiii să-L cunoască pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, decât să știe să-și semneze numele și să aibă cea mai bună educație din lume. Așa este. Și aceasta pentru că a-L cunoaște pe El, înseamnă Viață veșnică.

Simon era acolo și intra în prezența Lui, pentru că i se spusese: „Haide să-L ascuți măcar o dată. Va începe să predice câteva zile pentru că tocmai S-a întors din pustie. Oamenii au început să vină la El, iar El s-a rugat pentru bolnavi și ei s-au însănătoșit. Nu este Acesta Mesia?”

„Ascultă, Andrei! După cum spune Cuvântul, Mesia trebuie să fie un Profet.”

„Eu cred că Ioan a fost un profet.”

„Ce semn a avut ca să fie un profet?” Și discuția a continuat în felul acesta. Vedeți? În ordine.

Apoi, Simon a ajuns în prezența Sa și de îndată ce l-a văzut, Isus i-a zis: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.”* Atât i-a trebuit lui Petru; el a știut chiar atunci că Acela era Mesia. Vedeți? El nu a știut doar cine era el, ci a știut și cine era bătrânul lui tată care l-a ținut în Cuvânt. Vedeți cum se îmbină toate ca și coada de porumbel? Simon Petru a recunoscut imediat că El era Mesia și i-au fost date cheile Împărăției.

Acolo era și unul Filip, un alt cititor al Bibliei. El și Andrei aveau multă părtașie, ca voi, cei ce mergeți la casele voastre. Câți dintre voi studiați unii cu alții Cuvântul? Câți dintre voi mergeți la casele voastre și cercetați Scripturile? Ei erau îngrijorați de vremurile în care trăiau, așa că cercetau Scripturile foarte îndeaproape, iar când au făcut aceasta, au aflat cum trebuia să fie El. Acest lucru a fost suficient pentru Filip, așa că a plecat în jurul muntelui, cam la cincisprezece mile depărtare. El s-a dus într-o zi și s-a întors în cealaltă zi.

Când a ajuns acolo, Natanael se ruga în grădina cu smochini. El l-a găsit pe Natanael rugându-se lui Dumnezeu în genunchi. După ce și-a terminat rugăciunea, Natanael s-a ridicat, iar Filip i-a zis:

„Natanael, vino să vezi pe Cine am găsit. Noi L-am găsit pe Mesia despre care ne-a vorbit Moise, pe Profetul despre care a spus Moise că va fi ridicat de Domnul Dumnezeu nostru. Noi L-am găsit.”

Mi-l imaginez pe Natanael zicând: „Ce vrei să spui, Filipe? Cine este El?”

„Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.”

Aceasta a fost prea mult pentru acel individ, așa că a spus: „Poate ieși ceva bun din Nazaret, din grămada aceea de holly-rollers, scuzați-mă, dintre oamenii aceia? Poate ieși ceva bun dintre ei? Noi știm că dacă ar trebui să iasă de undeva, ar ieși din denomi-națiunea noastră. Ce poate să iasă bun de acolo?”

Și Filip i-a dat cel mai bun răspuns pe care îl poate da cineva: „Vino și vezi!” Nu sta acasă și critica, ci vino, ia-ți Scriptura și află dacă este sau nu este adevărat.”

Eu pot să le aud conversația de pe drum și pot să-l aud pe Filip cum îi spune lui Natanael:

„Îți amintești când ai cumpărat pește de la pescarul acela bătrân care se numea Simon? Nu știa nici măcar să-și semneze numele pe chitanță.”

„Da, mi-l amintesc. Îl cunosc și pe tatăl lui, Iona, pentru că am cumpărat pește de la el. Simon mai are un frate care se numește Andrei.”

„Da, amândoi sunt credincioși. De îndată ce Simon a venit în prezența acestui Mesia, El l-a privit și i-a spus care era numele lui și al tatălui său.”

„Noi știm că Scriptura spune că Domnul va ridica un profet. Noi suntem iudei și se știe că credem profeții, iar Biblia ne spune că *„dacă între voi va fi unul duhovnicesc sau un profet, Eu, Domnul, îi voi vorbi. Dacă ce spune el se împlinește, să îl ascultați, dar dacă nu se împlinește, să nu îl ascultați.”* Aici este un Om care spune totul cu exactitate și nu m-ar mira să-ți spună și ție cine ești când vei ajunge înaintea Lui.”

În ordine. Poate că atunci când au ajuns în prezența Lui, Isus avea un rând de rugăciune și era undeva în audiență, dar indiferent unde ar fi fost, când i-a interceptat privirea lui Natanael, i-a zis: „*Iată un israelit în care nu se găsește vicleșug.*” Aceasta l-a dezumflat pe Natanael.

„*Rabi, a zis el, „cum m-ai cunoscut?”* Toți se îmbrăcau la fel, purtau bărbi, turbane și haine lungi. „*Rabi, cum m-ai cunoscut?*”

Și El i-a zis: „*Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*”

Când Lumina a strălucit peste sămânța aceea hotărâtă mai dinainte pentru Viața veșnică, a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.*” (Ioan 1.47-50). Ceea ce l-a făcut să vadă că Acela era Dumnezeu, a fost Duhul din el, nu haina, nu cât era de înalt, nu cum își pieptăna părul sau cum își întreținea barba. El era Dumnezeu, Cuvântul care S-a făcut trup, pentru că putea să deosebească gândurile din inimă.

Acesta a fost Isus ieri, iar dacă El este Același ieri, azi și în veci, va rămâne la fel și va fi la fel și astăzi, nu-i așa? Dacă Acela a fost Isus atunci, El trebuie să fie același Hristos și astăzi.

Așa cum am spus cu câteva seri în urmă, dacă tu ai putea să scoți viața dintr-un piersic și să pui în locul ei viața unui păr, el ar aduce la suprafață pere. Desigur. Viața care este în el își aduce roadele. „*După roade îi veți cunoaște.*” (Matei 7.20).

Isus a spus în Ioan 14.12: „*Cine crede în Mine va face lucrările pe care le fac Eu.*” Prin faptul că îl recunoaștem pe El, noi suntem în poziția să vedem lucruri mărețe. Deci, dacă ne-am pune în poziția să-L recunoaștem pe El, am vedea cum vindecarea cuprinde trupurile noastre, cum ne umplem de bucurie și cum au loc lucruri mărețe.

Poate că preotul lui stătea acolo, și acolo stăteau și cei care nu credeau, învățații acelei zile. Totul era împlinit și ei știau că trebuiau să răspundă în fața adunării lor, dar știți ce au făcut? Au spus: „Acest individ este Beelzebul, un diavol, un ghicitor.” Atunci Isus le-a zis: „Vă iert pentru că Mă numiți așa, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar un singur cuvânt spus împotriva Lui, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.” Atât de bolnavă de păcat este lumea în zilele din urmă. Noi am avut la dispoziție două mii de ani de învățatură. Acum nu avem destul timp, dar poate vom continua cu aceste caractere mâine seară.

Să țineți minte că acolo erau oameni cu o purtare sfântă. Ei erau chiar și învățători, dar Isus le-a spus: „*Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și pământul ca să faceți un tovarăș de credință; și după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi.*” (Matei 23.15). Și tot El a zis: „*Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*” (Marcu 7.9).

Aceasta este problema astăzi. Noi am luat tradiția și am adăugat-o la biserică, în loc să luăm ce a spus Dumnezeu. Vedeți? Acum știți că Isus Hristos nu a venit pe o cale greșită, ci a venit exact așa cum a spus Biblia că va veni, dar tradițiile lor L-au pus într-o altă lumină. El a venit sărac și umil, așa cum a spus Biblia că va veni și a făcut același lucru arătând semnul mesianic exact cum a spus Biblia. Dar ei nu au fost învățați să creadă în felul acela.

Dumnezeule, nu lăsa să se întâmple aceasta și în timpul acesta! Haideti să ne deschidem inimile și mințile ca să ascultăm.

El a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost Dumnezeu, și Cuvântul S-a făcut trup. Și Același Cuvânt a promis că „*Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul zilelor.*” (Ioan 14.19). Așa este. „*Și lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Nu trebuie să vă îngrijorați ce veți vorbi, pentru că nu voi veți vorbi, ci Tatăl, Duhul Sfânt, care este în voi. El este Cel ce vorbește. Eu nu fac nimic până când nu-Mi arată Tatăl.*” El a văzut o vedenie.

Același lucru este valabil și astăzi. Tot ce a fost Dumnezeu, a turnat în Hristos și tot ce a fost Hristos, a turnat în biserică. Tot timpul este Același Dumnezeu. Dumnezeu deasupra noastră, nu a putut să Se apropie de noi pentru că eram păcătoși. Sângele mieilor nu putea ridica păcatul, dar Dumnezeu S-a făcut trup și a locuit printre noi. Noi credem aceasta. Dumnezeu a fost în Hristos împăcând lumea cu Sine. Orice creștin crede lucrul acesta.

Pe mine mă deranjează foarte mult că ei încearcă să facă din El numai un filozof sau un învățător. El a fost divin; El a fost mai mult decât un învățător sau un filozof, a fost Emanuel. Dumnezeu Și-a creat un trup, pe Fiul Lui, apoi a venit jos și a locuit în acel trup: Dumnezeu în Hristos. *„Nu Eu fac aceste lucruri, ci Tatăl meu. El Îmi arată doar ce să fac, iar Eu fac aceste lucruri în prezența și în locul Lui.”* Oh, este ușor să vezi despre ce vorbea El!

Priviți! Când a fost pe pământ, El a spus: *„Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu”*, nu-i așa? (Ioan 13.3). Orice învățător știe că Stâlpul de Foc care i-a însoțit pe copiii lui Israel în pustie a fost Hristos. Toți credeți aceasta, nu-i așa?

Moise a lăsat Egiptul în urmă, prețuind ocară lui Hristos mai mult decât toate comorile Egiptului. A fost vorba de Hristos. Hristos a spus același lucru. El a zis: *„Înainte de Avraam, sunt Eu.”* „Eu sunt” a fost cu Moise în pustie în acel rug care nu se mistuia. În Ioan 8, El a spus: *„Înainte de Avraam, Eu sunt”* și acest lucru a fost o pildă pentru toate generațiile. Nu: „Eu voi fi” sau „Eu am fost”, ci „Eu sunt” (timpul prezent), Același ieri, azi și pentru totdeauna.

Unul care se numea Saul era în drum spre Damasc ca să aresteze oamenii care îi stăteau în cale, dar pe la amiază a fost lovit de o Lumină, care era aceeași Lumină pentru că El nu Se poate schimba; trebuie să rămână Același. *„Am venit de la Dumnezeu (făcut trup), și Mă duc la Dumnezeu.”* Amin. Cum știți că a fost același Dumnezeu? El a spus:

„Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?”, a răspuns el.

„Eu sunt Isus.”

Tot El a fost Cel care a venit în noaptea aceea, Lumina care a dat jos lanțurile lui Petru, a deschis ușa și l-a scos afară. Acela a fost Îngerul Domnului: *„Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu”*, făcându-L Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Și El este cu noi în seara aceasta, Același Dumnezeu.

Acum observați că El a arătat tot felul de semne, până la Avraam, dar la sfârșit a rezervat cel mai important Semn. Să țineți minte că noi stăm în seara aceasta aici, oameni din toate națiunile. Eu am văzut în aceste ținuturi niște prieteni indieni, germani, suedezi, irlandezi și alte națiuni, dar noi ne tragem din același om, Adam, și la origine avem numai trei rase de oameni, și anume: Sem, Ham și Iafet.

După distrugerea antedeluviană, nu s-a mai găsit nimeni altcineva pe pământ.

Observați-l acum pe Petru cu cheile. El a deschis ușa pentru evrei la Rusalii, la samariteni, apoi la Cornelius. După aceea, el a deschis-o pentru toți. Vedeți? Iudei, samariteni și neamuri. Observați acum. Samaritenii erau jumătate iudei și jumătate neamuri. Ei credeau într-un Dumnezeu, dar îl așteptau pe Mesia. Dacă ei îl așteptau pe Mesia, atunci El avea datoria să vină la ei. Amin. Eu mă simt acum religios, știind că El se ține de Cuvânt.

El a venit la iudei, la cei aleși aleși, și și-a făcut semnul cunoscut înaintea lor. Unii dintre ei au spus: „El este Beelzebub. Este un ghicitor,” numind lucrările lui Dumnezeu ca venind de la un duh necurat ce deosebește gândurile, fără să știe că Cuvântul este cel care discerne gândurile. Cuvântul vine la profet, și din această cauză el este Cuvântul într-o anumită măsură. Noi suntem în seara aceasta porțiuni ale Cuvântului. El a avut Cuvântul întreg: plinătatea Dumnezeirii a fost în El. El l-a avut fără măsură; Noi îl avem cu măsură. Este însă același Duh.

Observați acum. El stătea acolo făcând semnul mesianic. La un singur, semn iudeii trebuiau să-l creadă. Acolo se găseau oameni care nu îl credeau, și nu puteai spune că nu erau oameni buni. Nu, domnule. Ei erau oameni buni. Ei trebuiau să aibă o viață curată. Tu nu puteai spune că nu sunt cinstiți sau dreți, că ar înșela sau ar fura. Nu, domnule. Acele lucruri însă nu te mântuiesc. Noi nu suntem mântuiți prin fapte bune. Dacă faptele bune ne-ar fi mântuit, Hristos nu ar fi trebuit să moară pentru noi.

Vedeți voi, este vorba de o naștere. Tu trebuie să te naști din nou. Acest lucru trebuie să se întâmple. Tu nu poți să îl ocolești. *„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3:3).

Priviți acum. Păcatul nu înseamnă a minți, a fura, a bea sau a curvi. Acestea nu sunt păcate. Sunt atribute ale păcatului. Singurul păcat este necredința. Singura calitate este credința. Credința și necredința sunt singurele surse. Biblia spune: *„cel ce nu crede a și fost judecat”* (Ioan 3.18).

Dacă vorbim de religiozitate, mohamedanii sunt oameni foarte cinstiți și religioși. Vedeți? Desigur. Ei sunt niște oameni politicoși și religioși, dar sunt necredincioși. Asta îi face să fie păcătoși. Orice om care nu crede fiecare cuvânt din această Biblie are un duh greșit. Biblia a fost scrisă de Duhul Sfânt. Așa scrie. În 2 Petru spune: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”* (2 Petru 1:20-21) Așa este. Deci Duhul Sfânt a scris Biblia. Poate el atunci s-o nege sau s-o injecteze cu ceva ce nu este corect? Adevăratul Duh Sfânt din viața fiecăruia, va puncta fiecare verset din acea Biblie cu „Amin.” Adevăratul Duh Sfânt o va crede. Acești samariteni așteptau un Mesia. Când iudeii au venit, El li s-a arătat ca Mesia. Când El a făcut aceasta, ei L-au recunoscut ca fiind Mesia. Alții nu voiau să-L recunoască, pentru că bisericile lor îi dădeau afară. Voi știți acum ce s-a întâmplat.

Acolo se găseau și niște samariteni. El se afla în Ierusalim și voia să meargă la Ierihon, care se afla la poalele muntelui. El trebuia să treacă însă prin Samaria.

Asta ar fi ca și când eu aș merge la casa mea din Indiana prin California. Ar trebui să ocolesc mult din drumul meu. Eu ar trebui să merg în această direcție, iar California cred că este în această parte către coastă. Eu în schimb ar trebui să o iau către est.

El s-a dus însă la Samaria, și s-a oprit într-un oraș numit Sihar, apoi a trimis ucenicii să aducă mâncare. Ce s-a întâmplat apoi când ei au fost în acest oraș Sihar? Isus stătea rezemat de un perete iar din oraș a venit o femeie micuță. Această scenă se găsește în Ioan capitolul patru. Din oraș a ieșit o femeie numită samariteană. Ascultați acum cu atenție.

Această femeie a venit, iar ea avea o reputație proastă. Noi astăzi i-am spune „femeie de stradă” sau așa ceva. Problema ei era că avea prea mulți bărbați. Ea avusese cinci bărbați iar acum trăia cu unul care nu era al ei.

Ea a venit acolo să aducă apă de la fântâna pe la 11:00, la amiază. Când și-a ridicat privirea, ea a văzut un iudeu care i-a spus: *„Dă-mi să beau.”*

„Noi aici suntem segregati. Tu nu ar trebui să mă întrebi așa ceva. Eu sunt samariteană iar tu un iudeu. Noi nu avem nimic de-a face unul cu altul.”

Ce făcea el acolo? Voi trebuie să mă credeți aici pe cuvânt. El încerca să ia legătura cu duhul ei. Ea a spus: *„Părinții noștri au băut din această fântână.”* El a spus: *„Dacă mi-ai cere, Eu ți-aș da ape după care nu ți-ar mai fi sete.”*

Ea a spus: *„Fântâna este adâncă iar tu nu ai nimic cu ce să scoți apă.”* El a început să vorbească cu ea. El lua legătura cu duhul ei. Ea a continuat: *„Tu te închini la Ierusalim, iar noi ne închinăm pe acest munte”, și așa mai departe.*

El a spus: *„Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor*

Închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl." (Ioan 4:23) El a înțeles care era problema ei, și a spus: „*Du-te, adu-ți soțul și vino aici.*”

Ea a răspuns: „Eu nu am soț”. Atunci, El a zis: „Tu spui adevărul. Tu ai avut cinci soți și cel cu care ești acum, nu este soțul tău.”

Priviți acum la acea femeie micuță. Ea știa mai mult despre Dumnezeu în condiția ei, decât jumătate din predicatorii de astăzi. Ea s-a oprit și s-a minunat. Uitați-vă numai la preoții aceia care au spus: „Acest om este de Beelzebub, un ghicitor.” Dar acea femeie micuță prostituată s-a oprit și i-a spus: „Domnule, eu văd că tu ești acel profet. Noi știm că atunci când vine Mesia, el ne va spune toate lucrurile. Cine ești tu?”

El a spus: „Eu sunt Acela, care vorbește cu tine.” Isus de ieri.

Uitați-vă ce a făcut ea: a lăsat jos vasul cu apă și a fugit în oraș spunându-le acelor oameni: „Veniți și vedeți un om ce mi-a spus toate lucrurile. Oare nu este acesta Mesia?” Cu alte cuvinte: „nu este acesta semnul pe care trebuie să-l arate Mesia?”

Uitați-vă la ce s-a întâmplat când acea Lumină, acel Duh a luminat asupra acelei semințe predestinate la viața veșnică. Pe acei învățători religioși nu i-a deranjat deloc. Ei aveau închipuirile lor asupra lucrurilor care aveau să se întâmple. Trebuia să se întâmple după gândirea lor sau nu putea să se întâmple deloc.

Acea micuță prostituată însă a fost rânduită pentru viață. Ea a spus: „Noi știm, noi am fost învățați, noi credem. Amin. Noi știm că atunci când Mesia va veni, El ne va spune aceste lucruri. Cine ești tu?”

El a spus: „Eu sunt Acela.”

Acest lucru a fost îndeajuns. Asta a fost tot. Ea a văzut că semnul a fost făcut. Ea a știut că era Mesia, a fugit în oraș și a spus acelor oameni: „Veniți să vedeți acest Om. Nu este oare acesta semnul pe care trebuie să-l facă Mesia?” Vedeți? Biblia spune că oamenii acelei cetăți au crezut din pricina mărturiei acelei femei. El nu a trebuit să mai facă nicio minune. Mărturia acelei femei a fost adevărul. „El mi-a spus că am avut cinci bărbați și voi știți că așa este.” Asta a fost tot. El a fost Mesia cu adevărat.

Dacă ei l-au cunoscut în felul acesta ieri și el este același ieri astăzi și pentru totdeauna...Voi spuneți: „Ce s-a întâmplat cu partea de ieri?” Pavel a scris cartea Evreilor în vremurile biblice. Ieri Dumnezeu a fost în profeții Lui. Credeți voi aceasta? Uitați-vă la David care stătea plângând pe munte ca un împărat respins. Cam cinci sute de ani mai târziu, Fiul lui David, mergea plângând pe același munte, ca un Rege respins.

Uitați-vă la Iosif care a fost vândut pentru aproape treizeci de arginți. Uitați-vă la el. Când s-a născut, el era deja un profet. El putea să profețească, să prezică lucrurile ce aveau să se întâmple, putea să interpreteze visurile, era duhovnicesc și iubit de părinți. El era iubit de Tatăl lui dar urât de frații lui, exact așa cum a fost și Isus. El a fost aruncat într-o groapă și crezut mort apoi a fost scos și pus la dreapta lui faraon.

Tot așa cum a fost și Isus între unul salvat și unul pierdut, a fost și el în închisoare, cu unul salvat și unul pierdut. El a fost ridicat apoi la dreapta lui faraon și nimeni nu putea ajunge la faraon decât prin Iosif. Isus a fost și El ridicat la ceruri și nimeni nu poate să ajungă la Tatăl decât prin Isus.

Iar când Iosif se ridica să părăsească tronul, trompetele sunau și fiecare genunchi se apleca. „Aplecați-vă genunchiul. Vine Iosif!” Când Isus va veni pe tronul Său, fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi. Vedeți? A fost Duhul lui

Mesia în acei bărbați. Din această cauză Cuvântul lui Dumnezeu vine la profeti. Aici Cuvântul lui Dumnezeu s-a manifestat ca să răscumpere pe om.

Dacă acesta a fost El ieri, tot acesta este și astăzi. Pavel a spus că așa va fi pentru totdeauna. Acest lucru îl vedem și noi. Așa erau iudeii și samaritenii, dar noi, neamurile, nu îl căutam pe Mesia. Noi eram romani anglosaxoni, închinători la idoli și așa mai departe. Noi nu îl căutam pe Mesia, așa că El nu ni s-a arătat niciodată. El nu a făcut niciodată acel lucru înainte la cineva dintre neamuri. Uitați-vă în Biblie: nu s-a întâmplat niciodată. De ce? Țineți minte că El nu se poate schimba. Dacă El a dovedit că este El și lasă neamurile să meargă înainte pe baza teologiei fără să caute același lucru, atunci El nu este Dumnezeu. El a făcut ceva acolo la sfârșitul rasei acelor oameni pe care nu a făcut-o aici. A promis El acel lucru? Desigur. Mă voi grăbi puțin, apoi voi încheia.

Isus a spus în Luca: *„Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.”* Voi știți acest lucru. Haideți să ne uităm la Sodoma: Avraam era modelul bisericii. Să țineți minte că întotdeauna se găsesc trei categorii de oameni: credincioșii, credincioșii prefăcuți și necredincioșii. Aceștia se găsesc în fiecare grup de oameni.

Avraam străbătuse un drum lung și văzuse minuni mari și semne înaintea lui Dumnezeu. El reprezintă biserica aleasă. Dumnezeu i-a dat lui Avraam și seminței lui legământul necondiționat, mântuindu-l prin har fără nici o condiție. Vedeți?

Voi nu îl căutați pe Dumnezeu, ci Dumnezeu vă caută pe voi. Voi spuneți: „Eu am căutat și am căutat.” Nu, nu. Dumnezeu este Acela care vă caută pe voi. Asta pentru ca voi să nu vă pierdeți. Asta este tot. Vedeți? Dumnezeu îl caută pe om, nu omul pe Dumnezeu. Natura omului s-a văzut în grădina Eden. Când a păcătuit, el a fugit în loc să vină să mărturisească. Nu Adam era cel ce fugea după Dumnezeu în grădină strigând: „Dumnezeule, Dumnezeule, unde ești?” Dumnezeu este acela care-l caută pe om. *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl mai întâi.”* (Ioan 6:44). Vedeți?

Avraam a văzut lucruri mărețe și înaintea lui Dumnezeu. El avea un nepot pe nume Lot, iar acesta a ales ca să trăiască precum lumea din Sodoma. Voi știți această istorie, nu? Acolo erau sodomii care reprezentau necredințioșii, Apoi erau credințioșii căldicei: Lot și familia lui. Venise timpul ca să cadă focul și ce s-a întâmplat? Ascultați acum cu atenție la încheiere.

Într-o zi, trei îngeri au venit în tabăra lui Avraam. Unul dintre ei era însăși Dumnezeu. Avraam l-a numit Elohim, care înseamnă Dumnezeu, Domnul meu, Cel ce trăiește prin sine însuși. Doi dintre ei s-au dus în Sodoma unde au predicat Evanghelia, încercând să-i scoată afară. Toți cei ce cred aceasta, să spună „Amin”. Noi credem acest lucru. Lot a ieșit afară.

Țineți minte cât de stricte au fost cuvintele lui? Chiar și îngerul a spus: „Să nu vă uitați înapoi”. Soția lui Lot s-a întors să se uite înapoi pentru că copiii și nepoții ei ardeau în focul judecății lui Dumnezeu. Ea s-a întors și stă acolo până în ziua de astăzi. Voi trebuie să fiți supuși.

Voi veți spune: „Dar aceasta nu are nicio importanță”. Ba are importanță pentru că o femeie s-a îndoit numai puțin de Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta a cauzat toate bolile, necazurile, moartea și toate alte lucruri. Aceasta a fost Eva.

Isus a spus: „Aduceți-vă aminte de soția lui Lot”. Ea avea cu mult mai multe motive să se uite înapoi decât noi. Copiii și nepoții ei ardeau în focul judecății lui Dumnezeu. Acela mamă s-a întors numai să se uite înapoi. Ei i s-a poruncit de către acel înger să nu se uite înapoi, dar ea s-a întors oricum. Ea stă acolo ca un stâlp de sare, o rușine prin toți acești ani.

Observați cum că acești îngeri au venit și doi dintre ei s-au dus să predice acolo jos, la Lot și familia lui. Ei nu au făcut prea multe minuni. Ce au făcut ei este că au orbit ochii celor ce veneau după ei. Predicarea Evangheliei orbește ochiul necredinciosului. Ei predicau: „Ieșiți afară de acolo, ieșiți afară din Sodoma!” Ascultați acum: cel ce i-a vorbit lui Avram nu a spus „ieșiți afară din Sodoma”,

pentru că el cu grupul său nu se aflau în Sodoma. Ei erau biserica aleasă. Să țineți minte că Isus a spus, „Cum a fost în acea vreme tot așa va fi și la venirea fiului omului”. Ascultați acum cu atenție.

Câți dintre cei de aici sunt născuți din nou? Ridicați mâna. În regulă. Atunci, puteți să mâncați niște carne acum. Ascultați cu atenție: „Cum a fost în zilele Sodomei tot așa va fi și la venirea Fiului omului”. Acești doi mesageri deosebiți s-au dus acolo. Lot le-a dat mesajul lui, dar pentru ei asta nu însemna nimic. Ei nu i-au acordat nicio atenție din cauză că viața lui Lot a fost ca a unei biserici căldicele. Nici măcar copiii lui nu credeau în el.

Când aceeași mesageri însă s-au dus acolo, ei păreau să fie oameni cu frica de Dumnezeu. Dacă Sodoma nu și-a primit încă oamenii cu frica de Dumnezeu cum este Oral Roberts și Billy Graham, eu nu cunosc pe nici unul să fie. Ei sunt oameni temători de Dumnezeu care îi scutură prin predicile lor.

Uitați-vă la Billy Graham, acel mare evanghelist, care este în Sodoma, predicând cu putere, dar fără să facă vreo minune. El spune: „leșiți afară de acolo. Pocăiți-vă sau veți pieri.” El strigă acest lucru. Noi am avut oameni măreți în toate timpurile. Noi i-am avut pe Moody, Wesley, Sankey, Finney, Knox, Calvin și pe toți cei din acele timpuri. Noi nu am avut nici un mesager pentru acea biserică nominală al cărui nume să se termine la fel ca numele lui Abraham: numele lui este G-r-a-h-a-m. Noi am avut tot felul de nume, dar nu am avut niciodată acest nume. Așa este.

Trebuie să fie un mesager trimis bisericii alese, care este reprezentată prin Avraam. Uitați-vă ce a făcut El. El a stat acolo și a spus: „Avraame,...” Să țineți minte că numele lui fusese Avram cu o zi înainte, iar numele Sara, fusese Sarai. Numele ei a fost schimbat din Sarai în Sara, iar cel a lui Avram în Avraam.

Uitați-vă acum la acest Mesager. El arăta ca un om, cu haine prăfuite pe el, mâncând carne, unt și pâine, și bând lapte. Așa este. Dumnezeu stătea acolo. El a spus: „Avraame, unde este soția ta, Sara?” De unde a știut El că numele lui a fost

schimbat din Avram în Avraam? De unde a știut El că Avraam avea o nevastă? De unde a știut El că numele nevastei lui Avraam, era Sara?

Avraam a spus: „Ea este în cort, înapoia Ta.” Observați cum Biblia spune în mod specific că se afla înapoia Lui.

Priviți acum. El a spus: „Eu (pronume personal), te voi vizita în legătură cu viața care se va naște, după cum ți-am promis. Vedeți cine a fost? A fost Dumnezeu Cel care a vorbit cu el în toată călătoria lui, în toți cei 25 de ani în care el l-a crezut. „Eu te voi vizita când...” Sara avea atunci 90 de ani, iar Avraam 100. Ei nu mai aveau o viață de familie de multă vreme. Voi, adulții, știți despre ce vorbesc. Acel fel de viață încetase cu ani în urmă, din cauză că erau loviți de bătrânețe.

Ea a râs în sine, cum spunem noi pe aici, „ea a râs în mânecă”. „Eu, o femeie bătrână, să mai am plăceri cu soțul meu, care este și el bătrân, așa cum ar avea un cuplu tânăr?”

Apoi îngerul, care avea spatele întors către cort, a spus: „De ce a râs Sara, spunând că aceste lucruri nu pot avea loc?” Vedeți ce fel de semn a primit biserica? Ei au avut tot felul de semne, dar acesta a fost ultimul.

Când viața lui Avraam, împreună cu sămânța lui naturală, evreiască prin Isaac, a ajuns la sfârșit, același Dumnezeu manifestat în carne, și-a arătat semnul mesianic în același fel. Vin apoi neamurile, sămânța împărătească a lui Avraam prin Hristos, la capătul epocii lor de două mii de ani de învățături.

Penticostalii au venit apoi cu vorbirea în limbi, tălmăcirea și așa mai departe, împreună cu tot felul de minuni. Țineți minte însă că noi ne aflăm la sfârșitul acestei epoci, primind același semn pe care ei l-au primit atunci la sfârșitul acelei epoci, înainte de căderea focului. „Domnilor, noi vrem să îl vedem pe Isus.” El este Același ieri, azi și pentru totdeauna.

După ce vă uitați? Pentru că acea viață care a fost în Hristos va fi și în biserica Sa. Vedeți? Acel om a fost Dumnezeu, arătându-se în formă umană. Astăzi Dumnezeu se prezintă pe Sine bisericii în formă umană: Dumnezeu care este Duhul Sfânt în biserica Sa, Se mișcă în biserica Lui, vorbește în limbi, tălmăcește limbile, vindecă bolnavii, apoi arată ultimul semn, care este Cuvântul manifestat care discerne gândurile și intențiile inimii. Câți văd asta și cred că acest lucru este adevărul? Haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, inimile noastre sunt pline de bucurie în seara aceasta să știm că Isus încă trăiește. Două mii de ani de critică nu poate să îl schimbe. Isus este Același ieri, azi și pentru totdeauna. Programele educaționale au încercat să îl schimbe. Denominațiuni mari au venit și au încercat să îl schimbe, dar El este un Dumnezeu neschimbător. El nu se schimbă.

Într-o zi, după moartea, îngroparea și învierea Lui, mergeau doi prieteni pe drum în jos cu inimile îndoite în dimineața de Paști. Ei vorbeau despre moartea și îngroparea Lui. „Cum a putut El să moară?” știind că El a fost cine credeau ei că a fost. Un om a ieșit dintre niște tufe și a început să vorbească cu ei. Ei nu știau cine era acela, dar când a venit ceasul înserării ei au cerut să vină să își petreacă noaptea cu ei. „Cere și vei primi.” Ei au închis ușile și la masă El a făcut ceva în același fel cum făcuse înainte de crucificare. Ei au recunoscut că niciun om nu putea să facă acel lucru în afară de El. Ei au știut că El era Isus dar El a dispărut din fața lor.

Ei au alergat și au spus și altor ucenici: „Domnul a înviat cu adevărat.” Apoi au mai spus: „Oare nu ne ardeau inimile când ne vorbea pe drum?” Împlinește aceasta și în seara asta, Tată. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

Eu am început să observ că oamenii pleacă. Timpul de culcare vine repede pe aici. Acasă este întuneric deja de câteva ore. Aici însă soarele de-abia apune că trebuie să te scoli din nou. Mie îmi pare rău că v-am ținut atât de mult.

Pot chema o linie de rugăciune scurtă în seara aceasta și ne vom ruga pentru bolnavi. Eu vă voi cere să faceți ceva. Eu voi fi recunoscător dacă vă veți așeza jos pentru următoarele cincisprezece minute.

Acești indieni care stau aici în față au mai fost în adunarea de ieri. Eu cred însă că niciunul dintre oamenii ceilalți nu au mai fost în alte adunări. Să țineți minte că scrie că El rămâne Același ieri, azi și pentru totdeauna. Numai dacă El ar putea veni în mijlocul nostru aici să ne arate că El este același.

Haina nu are nicio importanță. Este viața și faptele ceea ce îl face pe El la fel. El se manifestă în biserica Lui. Nu contează că El trebuie să lucreze prin mine, pentru că El trebuie să lucreze și prin voi. În felul acesta noi facem o unitate pentru El. Voi trebuie să credeți. Când El a fost pe pământ, au fost multe lucrări și minuni pe care nu le-a putut face din cauza necredinței oamenilor. Voi trebuie să îl credeți, apoi noi, împreună cu ceilalți credincioși, îl vom vedea pe Hristos manifestându-se printre noi.

Să ne grăbim acum. Eu cred că Billy Paul a dat bilete de rugăciune în seara aceasta. Eu nu-l văd aici. A împărțit bilete de rugăciune? În regulă atunci. Uitați-vă pe spate și vedeți ce fel de literă este. Este A, B sau C? Este V. În regulă. Este cineva aici cu numărul 5, 6, 8, 10, 15, 20 sau 30? Spuneți numai „Da”. În regulă. Deci încep de la început.

Haideți să chemăm de la numărul 1 atunci. Cine are biletul de rugăciune cu numărul 1? Puteți să vă ridicați mâna? Este domnul de acolo. Veniți în față, domnule. Numărul 2. Biletul de rugăciune numărul 2. Numărul 2V, ca în Victoria. În regulă. Numărul 3V. Dacă nu puteți să vă ridicați, vă vom chema. Este doamna de aici. În regulă. Vino aicea, doamnă. Numărul 4V. Cine are acest număr? Puteți să vă ridicați mâna? Acest lucru ne poate ajuta. Aici, numărul 5. Numărul 6. Biletul de rugăciune cu numărul 6. Toată lumea vorbește engleză? Unde este fratele Eddie? Vorbește toată lumea engleză? Numărul 6.

În timpul prânzului, eu am auzit pe cineva vorbind într-o altă limbă, apoi cineva din altă parte vorbea altă limbă, iar chelnerul vorbea altă limbă. Deci avem o mulțime de limbi în partea asta. Cine? Numărul șase sau șapte? În regulă. Uneori oamenii sunt surzi și nu pot auzi. Eu primesc apoi o scrisoare la oficiu care îmi spune: „Nimeni nu mi-a zis nimic. Eu am fost surd.” 7,8? În regulă. Biletul de rugăciune 9. Uitați-vă la vecin să vedeți dacă nu are el biletul. Poate că el este surd sau neputincios și nu se poate ridica, sau ceva de felul acesta. Noi trebuie acum să încheiem. Numărul 9.

Eu am vorbit cam mult și unii au plecat deja. Ei acuma nu vor apuca numărul lor. Doamna de acolo este numărul 10. Numărul 11? Oh, este acea fetiță micuță. Dumnezeu să te binecuvânteze. Numărul 12. Aici. Numărul 13. Uitați-vă împrejur să vedeți dacă este cineva surd sau care nu se poate ridica. Numărul 13. Haideti să ne oprim la acest număr.

Să nu luați însă un bilet de rugăciune dacă nu aveți de gând să stați până la capăt. Măine seară vom începe de la un alt număr, poate de la 50 și vom număra invers. Sau poate o să începem de la 20 și o să numărăm în sus. Vedeți? Voi veți scăpa rândul și nu veți putea să vă schimbați numărul cu un altul. Trebuie să le păstrați. Băiatul vine aici într-o după-masă, ia biletele și le amestecă înaintea voastră, apoi împarte aceste bilete până când nu mai are niciunul. Câți dintre voi știți că au fost mai multe vindecări în audiență decât cele de pe platformă? Câți dintre voi ați mai fost în alte adunări de-ale noastre? Ridicați mâinile. Oh, un număr destul de mare. Oh, vai. De ce atunci nu am vorbit despre alt subiect în seara aceasta? Eu nu am știut că sunt printre aceia. În regulă. Voi oamenii să credeți din toată inima.

Câți dintre cei de-acolo nu au un bilet de rugăciune dar cred că Dumnezeu îi vindecă? Ridicați mâna și spuneți: „Eu cred”. În regulă.

Vreau să vă povestesc o întâmplare din biblie acum. Biblia spune că odată a fost o femeie micuță care nu avea un bilet de rugăciune dar ea a crezut că El era Fiul lui Dumnezeu. Ea a spus: „Numai să-i ating marginea hainei Lui, și eu mă voi face

bine”. Câți dintre voi vă amintiți această istorie? Când ea L-a atins, El s-a întors și a spus: „Cine M-a atins”? Vedeți? El nu a știut. După o vreme ea s-a uitat în audiență. Ea a simțit în sinea ei că scurgerea de sânge s-a oprit. Credința ei a vindecat-o. Credința ei a făcut acest lucru. El a descoperit acest lucru și i-a spus că credința ei a vindecat-o. Este adevărat?

Ascultați acum cu atenție. Dacă El este Același ieri, azi și pentru totdeauna... Câți cred că Biblia spune că El este un Mare Preot care este atins de neputințele noastre? Cum s-ar purta El dacă voi l-ați atinge? La fel cum s-a purtat și atunci, nu-i așa?

Voi, cei fără bilete de rugăciune, să vă rugați și să spuneți: „Doamne Dumnezeule, lasă-mă să Te ating și vorbește prin fratele Branham. Tu ești Duhul Sfânt. Tu ești aici. Eu am credință în Tine. Fratele Branham are credință în tine. El a fost trimis ca să ne spună cum a fost creștinismul. Tu să vorbești prin el cum ai făcut și înainte și eu Te voi crede. Amin”.

În regulă. Să fiți acum foarte respectuoși. Să nu vă mișcați vă rog. În Numele lui Isus Hristos, eu iau acum toate duhurile de aici sub control pentru Dumnezeu și pentru Isus Hristos. Dacă voi urmăriți aceste adunări, voi știți ce se întâmplă. Se poate întâmpla ceva teribil. Voi știți pentru că ați văzut aceasta înainte. Voi să stați pe loc fără să vă mișcați și să faceți ceea ce vă spune El să faceți. Îngerul Domnului este aproape. „Domnilor, noi vrem să îl vedem pe Isus”.

A văzut careva dintre voi fotografia cu acel Înger pe care ei o țin în Washington? Acea Lumină, acel Înger al Domnului? Eu cred că ei au acea fotografie aici pe undeva. Ei o au aici. Dacă El este același Duh aici cum a fost atunci, El va manifesta Cuvântul tot așa cum a făcut-o și atunci, pentru că acela a fost Isus în sălbăticie. El a fost Isus când s-a făcut carne, când a înviat a fost Isus, când s-a întors înapoi în forma Duhului Sfânt a fost tot Isus, Același ieri, azi și pentru totdeauna.

În clădire nu-i nimeni pe care să-l cunosc. Eu nu cunosc pe acești băieți de aici. Ei sunt niște băieți indieni din rezervația de pe aceste meleaguri. Eu nu le cunosc numele. Acolo cred că este tatăl fratelui Borders. Cred că este adevărat. El stă în colțul acela. Acolo mai este încă un frate. Eu i-am uitat numele dar soția și copilul lui stau acolo în spate, și sunt de pe aici. Eu i-am întâlnit acum două zile. Pe lângă aceștia eu nu văd pe nimeni cunoscut.

Acolo este fratele Eddie, și dincolo se află acea femeie și acel bărbat care sunt muzicieni. Toți din această linie de rugăciune să ridicați mâna dacă știu că nu vă cunosc. Toți cei de-acolo din audiență care știu că nu vă cunosc, să ridicați mâinile. Așa este.

Aici stă un om pentru prima oară. El poate că a mai fost și la altă adunare; eu nu știu asta. Eu nu îl cunosc. Dumnezeu îl cunoaște, dar eu nu îl cunosc. Noi ne întâlnim aici pentru prima oară. Voi mă puteți auzi, cei din audiență? În regulă. Ascultați acum cu atenție.

Eu nu știu dacă Hristos o va face, Dar dacă o va face asta ne va arăta că noi îl vom vedea pe Isus. El este Același ieri, azi și pentru totdeauna. Eu am spus nu demult despre creștinism că este convingător când este arătat în simplitatea Cuvântului și apoi trăit în felul în care trebuie să fie trăit. Este Hristos în credinciosul creștin și nu creștinul.

Dacă voi sunteți aici pentru probleme financiare eu aș putea face foarte puțin ca să vă ajut. Dacă voi sunteți aici pentru probleme domestice eu nu aș ști cum să-mi fac timp să vorbesc cu voi și cu soțiile voastre. Dacă voi sunteți aici din cauza unei boli eu nu pot să fac nimic altceva decât să-mi pun mâinile peste voi.

Dacă tu ai avea cancer și ai veni aici, eu aș spune: „Domnule, care este problema cu tine?” Tu ai spune: „Eu am cancer, domnule”

Glorie lui Dumnezeu. Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Ei își vor pune mâinile peste bolnavi*”. Aleluia. „Ei se vor însănătoși”. Domnul să fie lăudat. Mergeți înainte. Vedeți voi, acest lucru poate să fie adevărat. Poate să fie așa. Vedeți? Noi nu avem nimic de spus împotriva acestui lucru. Tu poate că te-ai fi întrebat acest lucru frate. Ce ar fi însă dacă Hristos ar veni și ți-ar spune cum ești sau ce ai făcut sau dacă ți-ar spune care este problema ta sau ceva asemănător cum a făcut El în Biblie și despre care v-am vorbit în seara asta? Voi ați ști atunci că aceasta vine dintr-o putere supranaturală, nu-i așa? Ar crede audiența așa ceva? Trebuie să fie ceva supranatural pentru că Dumnezeu din ceruri știe acest lucru. Aici este Biblia peste inima mea. Eu nu cunosc acești oameni decât dacă am trecut pe stradă pe lângă ei sau i-aș fi văzut într-o adunare pe undeva sau ceva de genul acesta. Așa este.

Noi stăm aici și dacă Duhul Sfânt va descoperi problema ta, atunci vom ști că noi l-am văzut pe același Hristos. Tu vei ști atunci că trebuie să fie o putere supranaturală. Toți știți asta. Poate unii dintre voi spuneți: „Dar nu este de la Dumnezeu”. În regulă. Așa au spus și fariseii. Voi veți avea aceeași răsplată. Dacă este de la Dumnezeu voi l-ați hulit pe Duhul Sfânt și nu este iertare pentru asta. Vedeți? Dacă însă credeți că este de la Dumnezeu, atunci primiți răsplata lui Dumnezeu. Să țineți minte că nu sunt eu, ci este El. Vedeți? Este El, Hristos.

Da, domnule. Voi puteți vedea acea lumină din jurul lui chiar acum. El își dă seama de lucrul acesta. Este un simțământ dulce în jurul tău. Dacă este adevărat, ridică mâna. Vedeți? Așa este. Puteți vedea acea lumină? Este ca un smarald. El este aici. El a fost sub această condiție un timp îndelungat. Este o condiție nervoasă. Tu ai fost într-o așa stare că nu ai putut lucra pentru un timp lung. Ai fost tot timpul sub o condiție nervoasă.

În fiecare adunare eu întâlnesc pe cineva la care nu-i pasă. De ce te îndoiești? Cineva a spus: „El a ghicit asta”. Eu nu am ghicit. Când Simon Petru a venit la Domnul nostru, El i-a spus cine era el. Crezi tu că Domnul poate să-mi spună cine ești? Te va face să îți dai seama că ți-am spus adevărul că starea ta nervoasă este dusă? Domnule Ripping, du-te și crede din toată inima și fă-te bine. Îl crezi? Îl crezi pe Hristos? Atunci să îi ceri. Dacă îl cunoști pe Om, cere-i. Să fii foarte respectuos.

Vă rog să nu vă plimbați de jur împrejur. Tu ești un duh, și când te miști, tu ești sub legătură și începi să mă tragi. Stai numai acolo și crede. Ai credință. Haideți să mai petrecem doar câteva minute.

Ce mai faci tu doamnă? Noi suntem străini unul față de altul. Eu cred că tu ești numai cu puțin mai în vârstă decât mine și noi suntem probabil născuți la câțiva ani distanță între noi și la câteva mile distanță. Aici ne întâlnim pentru prima oară așa cum și Domnul nostru a întâlnit acea femeie odată la fântână în Ioan 4, la Sihar. El i-a vorbit îndeajuns până când i-a descoperit problema și a spus care a fost această problemă a ei, iar ea a crezut. Ea s-a dus și a spus: „Veniți și vedeți un om care mi-a spus ce am făcut. Nu este oare acesta Mesia?” Ai crede tu același lucru în timpul întâlnirii noastre? Ar crede orice femeie de aici același lucru?

Eu am mâna peste Biblie. Eu nu am văzut această femeie niciodată și nu știu nimic despre ea. Ea stă aici și pare să fie o persoană bună. Într-adevăr, femeia suferă. Eu o văd cum se ridică cu greu din pat. Este artroză. Ea are artroză. Încă un lucru: tu ai probleme cu auzul. Așa este. Pe lângă asta ai și probleme cu fața. Eu văd că ai avut o operație. Soțul tău de acolo este și el bolnav. Așa este. Crezi tu că El te va face bine? În regulă. Du-te și crede și poți avea ceea ce ceri în numele lui Isus Hristos. Crezi asta? Să ai credință. Nu te îndoii. Crede cu tot ce ai în tine.

Ce mai faci? Eu sunt străin față de tine și tu ești străină față de mine, Hristos însă ne cunoaște pe amândoi. După cum mă uit la tine, bănuiesc că ești o indiană. Tu ești o indiană. În regulă. Aici este aceeași situație ca în Ioan 4. Aici este un om alb și o femeie indiană care se întâlnesc împreună cum a fost Isus iudeu și acea femeie o samariteană. El i-a dat de știre repede că Dumnezeu era Dumnezeul tuturor raselor și așa este. Dacă Dumnezeu va descoperi ce este în inima ta sau ceva de genul acesta, tu vei ști dacă este adevărul sau nu. Îl vei accepta tu și vei crede din toată inima că El este Mesia înviat și Duhul Lui Sfânt face acest lucru? Vei crede acest lucru? Fie ca Dumnezeu să îți împlinească dorința. Eu văd un micuț. Este un bebeluș. Tu te rogi pentru un bebeluș care este în spital. Crezi tu că Dumnezeu poate să îmi spună care este problema cu acel copil? El are probleme cu inima și tu te rogi ca Dumnezeu să îl cruțe. Să nu te îndoiești. Dumnezeu îți face după dorința inimii tale. Du-te acum și fie ca bebelușul tău să se facă bine. Să nu te îndoiești.

Crede cu toată inima.

Tu crezi? Să ai credință. Nu te îndoii. Noi suntem străini unul față de altul, însă Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi.

El a făcut ceva în audiență, și eu nu am prins momentul acela. Cineva s-a rugat acolo. Să aveți credință și să nu vă îndoiiți. Credeți din toată inima pentru că El este Dumnezeu. El nu poate greși. Priviți aici pentru câteva minute. Dacă eu aș putea să vă ajut și nu aș face-o, nu aș fi potrivit să stau în spatele acestui amvon cu Biblia în mână. Acea problemă de prostată te părăsește. Crede din toată inima. Dumnezeu te face bine. Ce ai atins? Marginea hainei Lui. Crede numai. Nu este El minunat?

Artroză...acel om ce stă acolo și se uită la mine prin ochelari, dacă tu crezi din toată inima, Dumnezeu te va face bine. Crezi asta? Accepți? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tu ai un bilet de rugăciune? Nu ai nevoie de unul. Credința ta te face bine. Amin. Ce a atins el? El a stat acolo rugându-se și l-a atins pe Marele Preot, iar Marele Preot se întoarce către biserica Lui și vorbește. „Domnule, noi vrem să îl vedem pe Isus.”

Nu vedeți că El este viu? Noi nu slujim un Dumnezeu mort. El este un Dumnezeu viu. Acesta este El. Aceasta este Prezența Lui, ceea ce El a promis: și anume că biserica va primi ultimul semn înaintea căderii focului. Să aveți numai credință. Nu vă îndoiiți.

Aici se află o micuță doamnă. Eu nu o cunosc. Nu am văzut-o niciodată. Noi suntem total străini. Dacă Domnul Dumnezeu îmi va arăta ceva în legătură cu această femeie, vă va face pe toți să credeți și voi veți ști că El este aici. Îl veți crede voi cu toată inima? Eu nu te cunosc, dar totuși Dumnezeu vă cunoaște, și în

prezența Lui, tu ești o creștină. Tu suferi de o slăbiciune la inimă. Ai o inimă slabă. Ceva este ciudat în legătură cu tine, însă. Eu văd niște ape curgătoare. Tu ești o misionară și încerci să prinzi putere ca să mergi înapoi de unde ai venit. Din Brazilia. Crede din toată inima și poți să mergi înapoi să predici Evanghelia și să fii misionară.

Crezi din toată inima? Nu te îndoii, ci crede cu toată inima că Domnul și Tatăl nostru este aici. Ce s-ar întâmpla dacă nu ți-aș spune nimic, și mi-aș pune numai mâinile peste tine? Ai crede că te vei face bine? Ai face lucrul acesta? Tu ai făcut acest lucru acolo. Tu ai primit vindecarea când te-ai ridicat de pe scaun. Acel simțământ ciudat a venit peste tine. Eu am văzut că tu ai intrat în linia de rugăciune, dar acum este gata. Poți să mergi acum. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Vino. Când ea s-a ridicat, acea lumină a lovit-o. De aceea, eu am spus imediat că Acela este Îngerul Domnului.

Ce mai faci? Crezi tu că Dumnezeu vindecă problemele de inimă și vindecă oamenii? El ți-a vindecat și inima ta. Du-te numai și spune: „Mulțumesc, Doamne”, crede din toată inima, și Domnul te va face bine.

Ce mai faci? Crezi tu că eu sunt profetul Lui, slujitorul Lui? Crezi? Dumnezeu vindecă și artroza, nu-i așa? El te face și pe tine bine. Crezi asta? În regulă. Du-te și artroza te va părăsi. Ai credință în Dumnezeu.

Tu ți-ai scos ochelarii înainte să vii aici. În regulă. Nu aceasta este însă problema. Tu vrei ca să poți mânca, dar acel stomac bătrân îți face probleme. El însă se va vindeca și tu te vei face bine. Du-te și mănâncă. Isus Hristos te face bine. Crede acuma cu toată inima.

Această femeie este o femeie nervoasă, foarte nervoasă. Ea a ajuns până acolo

Încât o doare stomacul din această cauză. Este o condiție nervoasă de stomac. Tu crezi că poți merge să mănânci acum? Tu accepți și crezi asta? În regulă. Du-te și crede. Nu este problema cu stomacul, ci cu nervii. Tu trebuie numai să ai credință. Mergi acolo și fă-te bine. Isus Hristos te va face bine dacă vei crede. În regulă.

Aduceți fetița aceea mică. Ce mai faci? Tu ești o fetiță mică și dulce. Tu crezi că atunci când Isus a fost aici, El și-a pus mâinile peste fetițe mici ca tine? Și ele aveau probleme cu sinusurile, tot așa ca și tine. Crezi tu că ele s-au făcut bine? Crezi tu că El m-a trimis ca să îmi pun mâinile peste tine? În regulă. Așa să fie. Tată ceresc, eu condamn demonul care o necăjește pe această copilă. Fie ca el să plece și această condiție astmatică să nu se mai întoarcă înapoi niciodată. În Numele lui Isus. Amin. Acum poți să pleci, scumpo. Tu te vei face bine și să îl crezi pe Dumnezeu din toată inima.

Vino, soră. Ce mai faci? Noi suntem străini, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi, nu-i așa? Femeile de vârsta ta au această condiție nervoasă oricum. Tu o ai de o vreme bună încoace și te-a lăsat cu o condiție rea la stomac și nu poți mânca. Eu te văd cum te întorci de la masă lăsând mâncarea acolo. Tu nu mai trebuie să faci acest lucru. El te face bine. Du-te și mănâncă. Crede din toată inima în Numele Domnului Isus.

Credeți voi din toată inima? Dacă voi credeți, toate lucrurile sunt posibile. Bărbatul acela care stă lângă acea doamnă și se uită la mine are o problemă de prostată și o condiție nervoasă. El se scoală noaptea tot timpul. Tu ai crezut că El a trecut pe lângă tine, dar nu a fost așa. Tu te-ai rugat pentru asta. Ridică mâna dacă este așa. Dumnezeu să te binecuvânteze. Totul este gata acum. Du-te acasă. Odihnește-te bine în seara aceasta. Isus Hristos te face bine.

„Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus.” Voi îl credeți? Câți credincioși se găsesc în clădire? Ridicați-vă mâinile. Isus a spus acest lucru: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*” Nu-i așa? „*Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.*” Nu așa a spus? Ei bine, dacă El este aici și vedeți că El este aici, nu se va ține El de Cuvânt față de voi? Puneți-vă atunci mâinile unul peste altul. În

regulă. Așa este. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt, voi, cei ce credeți. Dacă sunteți un credincios, voi vă veți ruga pentru persoana peste care v-ați pus mâinile. Da, domnule, tu nu mai trebuie să te îngrijești de acea tuberculoză. Ea este dusă. Ai credință. Du-te înapoi la rezervația ta laudându-L pe Dumnezeu. Totul este terminat. Eu vă provoc să credeți.

Isus Hristos trăiește în seara aceasta. El este chiar acum în mijlocul nostru. Tu să te rogi pentru persoana pe care ți-ai pus mâinile, pentru că ea se roagă pentru tine. Haideți să ne aplecăm acum capetele.

Tatăl nostru ceresc, noi suntem atât de binecuvântați în seara aceasta ca să vedem marele Duh Sfânt venind pe această insulă în seara aceasta și manifestându-se ca Domnul înviat, care este Același ieri, azi și pentru totdeauna. Credincioșii stau aici. Ei au mâinile așezate unii peste alții. Ei se roagă unii pentru alții în timp ce Prezența Ta este aici.

Oh, Dumnezeule, oare oamenii pot fi atât de amortiți spiritual încât să nu îți recunoască Prezența? Noi știm că în cazul acesta ei sunt pierduți pentru veșnicie, Doamne. Tată, acești oameni care cred însă că sunt gata să Te primească au mâinile puse unii peste alții. Eu am slăbit și mă rog, Tată ceresc, ca Tu să trimiți confirmarea credinței în inimile lor ca să îl primească pe Hristos, Marele Vindecător, în timpul cât El este prezent. Împlinește aceasta.

Satană, tu cel ce îi împovărezi cu aceste infirmități și boli, eu te mustru. Tu ești o ființă învinsă. Aici, tu ești dat pe față. Oamenii care te-au ascultat știu în seara acesta că tu ești descoperit. Tu nu îi mai poți ține. Tu minți numai, iar noi avem onoarea să spunem că stăm aici în Numele lui Isus Hristos, care s-a ridicat din mormânt. Prin Sângele și Viața Lui El a cucerit și te-a golit de orice autoritate ce ai avut. Tu nu ai nici o autoritate. Tu ești o prefăcătorie și îți cerem ca tu să lași acești oameni. În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din ei pentru ca ei să fie însănătoșiți. Rugăciunea cu credință va mântui pe cei bolnavi, iar Dumnezeu îi va ridica.

Dacă tu ești un credincios adevărat și crezi că te afli în Prezența lui Hristos și vrei să accepți vindecarea, mie nu îmi pasă cât ești de neajutorat și care este problema ta, stai pe picioarele tale în credință, iar Isus Hristos te va întregi. Ridică-te în picioare. Nu contează ce este greșit, ridică-te oricum dacă tu crezi. Amin. Toată audiența este în picioare.

El este aici, Marele Duh Sfânt mișcându-se printre voi. Eu îl iubesc, eu îl iubesc, pentru că El m-a iubit mai întâi. Haideți să ne ridicăm mâinile și să îl laudăm acum.

Eu îl iubesc, eu îl iubesc

Pentru că El m-a iubit mai întâi...

Îl iubiți? Ridicați-vă mâinile și laudați-L, și spuneți-i că îl iubiți. Tată ceresc, noi îți mulțumim pentru bunătatea și mila Ta, pentru harul și credința acestor oameni. Dumnezeu, cercetează acest oraș mare. Vino printre noi, Doamne, printre bolnavi, șchiopi, orbi, slăbiți și neputincioși și fie ca puterea care a ridicat pe Isus din mormânt să dovedească acestei insule înainte să fie prea târziu, că Isus Hristos este viu și că El este Același ieri, azi și pentru totdeauna. Dați-i laude. Ridicați mâinile și laudați-L, și Dumnezeu să fie cu voi până ne voi întâlni din nou. În regulă.

AMIN.